74STE JAARGANG No. 9696 MAANDAG 16 DECEMBER 1957

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Geestdriftige viering van KONINKRIJKSDAG

CURACAO schaarde zich eensgezind om het autonomie-monument

Een groot aantal autoriteiten en genodigden was gistermorgen op Curaçao verzameld rondom het autonomie-monument. De foto toont een gedeelte van de aanwezigen tijdens de toespraak van minister-president Jonckheer (links).

Ook Nederland en Suriname herdachten tot standkoming van het STATUUT

Willemstad. — Gisterochtend vond bij het autonomiemonument de jaarlijkse herdenking van de tot stand koming van het statuut plaats.

Bij deze plechtigheid waren aanwezig Z. E. Gouverneur Speckenbrink, alle leden van de Ministerraad, met uitzondering van Minister Irausquin en Minister Beaujon, die momenteel niet op het eiland zijn de gevolmachtigde Minister W. F. M. Lampe, alle leden van de Staten en de Eilandsraad, Gezaghebber Gorsira, Wnd. Gouverneur M. P. B. Gorsira, Mgr. Holterman vergezeld van zijn secretaris pater Maassen, de C.Z.M.N.A. Goossens en andere autoriteiten van de Marine, leden van het Corps Consulair, ir. Biermann directeur der N. V. C.P.I.M. en C.S.M., en talloze vertegenwoordigers van de handel, nijverheid, etc.

Nadat alle genodigden hun plaats hadden ingenomen, en de padvinders en padvindsters met slaande trom zich om het monument hadden opgesteld speelde de Politie harmonie het Nederlandse en Curaçaose volkslied, waarna de Minister President als eerste spreker naar voren trad en de volgende woorden tot de aanwezigen richtte:

Mijnheer de Gouverneur, Mijne heren leden van de Raad van Ministers, Mijnheer de Gevolmachtigde Minister, Mijnheer de Voorzitter en leden van de Staten, Mijnheer de Gezaghebber van Curaçao, Mijne Heren vertegenwoordigers van het corps consulair, van de militaire macht, van de geestelijkheid, van de openbare colleges en van de handel en industrie, dames en heren,

Wederom zijn wij geschaard rondom dit Monument om uitdrukking te geven aan onze gevoelens met betrekking tot het feit, dat het drie jaar geleden was, dat door Hare Majesteit Koningin Juliana in de Ridderzaal te Den Haag het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden op plechtige wijze werd bevestigd. De herinnering aan deze van zulk een grote betekenis voor ons volk zijnde daad van onze geliefde vorstin heeft de Regering, zoals U bekend, het vorig jaar doen besluiten om de 15de december als KONINKRIJKSDAG uit te roepen.

Zei ik zojuist dat de totstandkoming van het Statuut voor ons volk van zulk een grote betekenis is geweest, in feite, geachte toehoorders, strekt de grote belangrijkheid van dit staatsrechtelijk feit zich uit tot alle volkeren van het nieuw geboren Koninkrijk der Nederlanden. Want hebben de achter ons liggende jaren niet op duidelijke wijze aangetoond een voortdurende ontwikkeling van het bewustzijn van de volkeren van onze landen, dat zij allen leden van één grote gemeenschap vormen? En het is juist deze in onze volkeren levende overtuiging die gestalte geeft aan datgene wat wij allen menen ernaar te moeten streven: **Te zijn volkeren van één Koninkrijk,** die, hoe verschillend van aard en mentaliteit, zich in dat Koninkrijk vrijwillig hebben verbonden.

Wanneer wij een blik werpen op de wijze, waarop sedert december 1954 door volk en Regering van de Nederlandse Antillen, de verworven zelfstandigheid, de verworven staatsrechtelijke vrijheid, tot een levend begrip werd gebracht, dan mogen wij hedenmorgen met recht de conclusie uitspreken, dat ons volk de verkregen autonomie op waardige wijze heeft weten te benutten. Meer en meer rijpt in onze Antilliaanse gemeenschap de gedachte, dat een ieder, van hoog tot laag, rijk en arm, de plicht heeft ertoe mede te werken, om de verworven staatsrechtelijke vrijheid in de juiste banen te leiden. Want zonder de medewerking van allen, zonder de daadwerkelijke en morele steun van allen, die tot onze gemeenschap behoren, zal het niet mogelijk zijn om op de juiste wijze te realiseren het ideaal van elke rechtgeaarde Antilliaan n.l. **op zelfstandige vrije wijze een eigen gemeenschap te vormen en aangelegenheden, het eigen volk betreffende, op volkomen vrije wijze zelf te regelen.**

Is enerzijds gebleken dat dit ideaal bij de Antillianen wel bestaat, anderzijds is het te betreuren dat bij enkelen in onze gemeenschap, die geacht dienen te worden hun plicht tegenover deze gemeenschap volkomen te moeten kennen, nog steeds een grote terughoudendheid bestaat om zich aan te passen aan de nieuwe staatsrechtelijke verhoudingen en de consequenties aan deze verhoudingen verbonden op ergerlijke wijze miskennen.

Herhaaldelijk hebben wij moeten beleven dat zij de eigen Antilliaanse organen met verachting bejegenen en hierdoor ook de waardigheid en de trots van dit nu vrij geworden volk met de voeten treden.

Teleurstellend en ook schadelijk voor de verhoudingen in het Koninkrijk is het streven van dit soort mensen en bij elke gelegenheid te trachten de verantwoordelijke figuren van deze jonge autonome gemeenschap te krenken alsook vóór het publieke forum hun prestige, zonder enige noodzaak, geweld aan te doen.

Dit kan alleen betreurenswaardige reacties teweeg brengen, de verhoudingen tussen de Rijksgenoten vertroebelen en het vertrouwen en de wil van samengaan, die toch de grondslaag vormden voor het Statuut diep en ernstig schokken.

De Regering zal daarom met alle haar ten dienste staande middelen op krachtige wijze ernaar streven om de, goddank niet door revolutie maar door evolutie, verworven zelfstandigheid en waardigheid van een vrij volk, veilig te stellen.

Van deze plaats wens ik dan ook op U allen een beroep te doen, om zoveel als in Uw vermogen ligt, daadwerkelijk bij te dragen tot een loyale uitvoering van onze autonomie. Ondanks alle tegenstellingen die er mogen bestaan in onze gemeenschap, acht ik het als rechtgeaarde Antilliaan, die het goed met zijn land en volk meent, mijn dure plicht U allen op deze plicht te wijzen. Uw Regering en het volk, rekent in dit opzicht op U allen.

Wanneer ik hedenmorgen, staande voor het Autonomiemonument, de totstandkoming van het nieuwe Koninkrijk der Nederlanden gedenk, dan zijn onwillekeurig mijn gedachten bij een vrouw, een moeder, die precies 15 jaar geleden in een der vele donkere dagen van het Koninkrijk een koninklijke belofte deed, een belofte, mijne toehoorders waarvan de vervulling ertoe geleid heeft dat wij allen, thans bij elkander zijn. Ik wil dan ook niet nalaten namens de gehele bevolking van de Nederlandse Antillen nogmaals mijn oprechte dank te betuigen aan onze toenmalige Landsvrouwe, thans Prinses Wilhelmina, voor al hetgeen zij in het belang van onze zelfstandigheid heeft gedaan.

Moge de goede God Haar nog vele jaren van kracht en gezondheid schenken.

Ik moge U tenslotte allen verzoeken om met mij een driewerf hoera uit te brengen op Haar Majesteit de koningin, het Koninkrijk en de Nederlandse Antillen.

Na deze woorden legde de Minister namens de raad van ministers een bouquet bij het monument.

Als tweede kwam de Voorzitter der Staten naar voren die het volgende zeide:

"Su Excelencia Sr. Gobernador, Su Excelencia Ministro President, Excelentisimo Sres. ministros, Sr. Gezaghebber y miembros di gobierno Insular, Autoridad Militar, Digno representantes di Cuerpo Consular y Eclesiastico, Damas y Caballeros:

Tur paisnan libre of autonomo tin un dia cu nan ta celebra cu gran entusiasmo y sentimientonan patriotico, esta e dia cu nan ta conmemora nan independencia o nan libertad politico. Asina nos ta mira cu Estados Unidos di America ta celebra nan "Fourth of July"; Venezueal ta celebra su "cinco de Julio"; Francia ta celebra su "14 Juillet" y Colombia ta celebra su "20 de Julio". Pa nos e fecha di awe, esta 15 di December, lo mester representa nos dia di autonomia, pues awe ta cumpli tres aña cu Su Majestad Lareina Juliana a confirma e Estatuto pa e Reinado Hulandes nobo. Es decir cu awe ta cumpli 3 aña cu e Estatuto a ser pone den practica. Si nos studia e 3 añanan aki y puntra nos mes si e Estatuto a trece pa nos loke nos a spera dia cu di buena fe y cu confianza den tur institucion y personanan cu mester ejecuta poderesnan cu e Estatuto ta duna, nos a acepta e Estatuto, y nos contesta e pregunta ey honradamente, anto nos lo mester reconocé cu pa nos no tin motibo ainda di sinti nos 100% satisfecho. No ta un secreto publico cu durante e 3 añanan cu a pasa tabata tin hopi lucha politica contra esnan cu no kier a acepta y reconoce e derechonan autonomo cu segun e Estatuto e gobierno di Antillas tin. Nos tur sa masja bon con leu conflicto a llega cu e anterior representante di Corona den Antillas. Nos tur sa tambe cuanto batalla tabatin algun luna pasa contra un alto empleado di gobierno cu kier a usurpa derechonan cu ta pertenece na e gobierno autonomo. Den e dianan aki nos ta tende cosnan straño tocante actitud di un miembro di nos cuerpo Judicial. Asina nos ta mira pues, cu E Estatuto te ainda no a libra nos di tur e dificultadnan cu nos a spera. Si antesnan ava nos tabata considera abusonan di poder cu tabata tuma lugar un consecuencia di e sistema colonial, awe nos tin di basa, cu abusenan asina portuma lugar, debido na cu hende cu no ta merece e confianza duna na nan, a haña e confianza ey.

Pues den e caso di e representante di Corona, den e caso di e alto empleado di gobierno y den e caso di e miembro di cuerpo Judicial, semper ta resulta cu e dificultadnan cu ta aparece ta haña nan base den e hecho cu e Estatuto o sea no ta regula e puntonan ey di un manera clara o sea cu e persona en cuestion ta sintiè todopoderoso una vez cu e no tin di responde pa su actitud ante e gobierno autonomo di Antillas.

Mi por compronde pues cu te ainda pueblo di Antillas no ta sinte cu e mes entusiasmo cu otro pueblo ta demonstra dia cu nan ta celebra nan dia di libertad. Quizas tin otro motivo tambe. Pues si nos sigui historia di mundo, anto solamente por a logra nan libertad door di derrama sanger y hiba guerranan terribel contra esnan cu kier a domina nan. Den nos caso esey no a socedé, nos a llega un arreglo pacifico cu Hulanda y mi ta spera cu semper nos lo por logra via medionan pacifico di perfecciona nos sistema di leynan basico, caminda tur dificultadnan manera esnan cu nos a encontra por keda elimina pa semper, y nos pueblo keda di spaar di e sacrificionan grandi cu otro pueblonan mester a haci.

Cu nos ta reuni dilanti di nos monumento di autonomia pa celebrá e dia di awe no ta di straña sinembargo. Nos tin motivo y razon pakiko recorda e dia aki di un manera particular. Pues apesar di tur cos, e dia aki tin un significancia grandisimo pa nos, ya cu awe ta cumpli tres aña cu nos a confirma di propio boluntad cu nos kier ta parti di e reinado Hulandes bau di e Ilustre Cas di Oranje di nos Reina stimá, kende sigur sigur, ta di buena voluntad pa cu nos. Y ta hustamente inspirá pa hecho grandisimo aki, e confianza y stimacion inquebrantable cu e pueblo di Antillas tin pa nos Reina, ta haci cu caminda nos Reina ta por medio, pueblo di Corsou semper tey presente pa demonstra su amor y lealtad.

Asina ta cu maske cuanto motivo por tin pa nos, di ta dseea di trece algun cambio necesario den nos estatuto, tin un motivo poderoso, cu ta haci nos sinti nos orgulloso di e dia di awe, y e mtivo ey ta: Cu e Reinado ta encabezá pa nos Reina stimá. Tur cos por cambia, pero den esey si nos no kier cambio. Biba nos Reina."

Na zijn woorden legde de heer Isa namens de Staten van Nederlandse Antillen een mand met bloemen bij het monument.

(Vervolg naar pag. 6)

Gezaghebber Gorsira legt bloemen bij het Autonomie-monument, nadat hij een rede had uitgesproken.

★★★ De viering van Koninkrijksdag

Verschillende sprekers hebben er gisteren op Koninkrijksdag aan herinnerd, dat het Koninkrijk Nieuwe Stijl tot stand is gekomen door onderling overleg en niet door een revolutie. Het is begrijpelijk, dat daardoor de jaarlijkse herdenking van de ondertekening van het Statuut een veel eenvoudiger en minder enthousiast karakter heeft gekregen, dan zij zou gehad hebben wanneer de omwenteling op staatkundig terrein zich met geweld had voltrokken. Het spreekt allemaal niet zo direct tot het volk, dat er eigenlijk in zekere zin alleen maar zijdelings bij betrokken is geweest. Gelukkig mogen de Antillen (en ook Suriname) terugzien op een bijzonder goed geslaagd staatsiebezoek van de Koningin, dat wel de meest spectaculaire bevestiging was van hetgeen zich in die dagen op staatkundig gebied in deze landen heeft voltrokken.

De jaarlijkse herdenkingen blijven echter tamelijk tam, hoewel gezegd moet worden, dat speciaal op Curaçao de officiële plechtigheid bij het Autonomie-monument steeds een stijlvol karakter draagt en de landelijke zowel als eilandelijke overheid tot eer strekt.

Jammer waren gisteren echter twee dingen.

Eerstens heeft Statenvoorzitter Isa zich in zijn speech de volgende zinsnede laten ontvallen: "De e dianan aki nos ta tende cosnan stranjo tocante actitud di un miembro di nos cuerpo judicial" ("In deze dagen hoort men vreemde dingen over de activiteit van een lid van ons rechtscollege.") Wij vinden het bijzonder jammer, dat de heer Isa deze zaken niet buiten een herdenking in grote stijl kan laten, afgezien nog van het feit, dat nog uitgemaakt zal moeten worden of een lid van ons rechtscollege inderdaad enige activiteit heeft ontplooid, die zal kunnen aangemerkt worden als een aantasting van de autonomie.

Een tweede ding, dat wij jammer vinden, is de lauwe Koninkrijksdagviering op Aruba. Juist wanneer zich moeilijkheden voordoen als die waarmede Aruba thans geconfronteerd wordt, had men een herdenking als die van gisteren moeten aangrijpen om zijn goede wil te tonen en te demonstreren, dat men coûte que coûte deze moeilijkheden wil overwinnen en wil medewerken om de beloften die in het Statuut verankerd liggen, te verwezenlijken.

Als wij demonstreren willen, dan moeten wij dat doen in datgene wat ons verenigt en niet in datgene wat ons verdeelt. Dat er op velerlei gebied nog grieven bestaan is begrijpelijk en op zich niets verwonderlijks. Wat wil men dan? Dat in drie jaar tijd een vitale gemeenschap van bijna tweehonderd duizend mensen zonder enige moeilijkheid van een koloniale in een autonome status overgaat? Dat zou bijna aan het volmaakte grenzen, en de volmaaktheid mogen we toch — zeker op politiek en staatkundig gebied — op dit ondermaanse niet verwachten!

Wat er in de toekomst ook gebeure en welke strijd nog uit te vechten moge zijn, late men de Koninkrijksdag als een symbool blijven zien. Een symbool van het buitengewoon vele en goede wat reeds bereikt werd, een teken van hoop op de toekomst, en een steunpunt waarop en waar omheen nieuwe initiatieven tot nut van het land en het Koninkrijk kunnen ondernomen worden.

Prinses BEATRIX sprak tot Rijksdelen Overzee

H.K.H. Prinses Beatrix heeft zich ter gelegenheid van de viering van Koninkrijksdag met de volgende radiotoespraak tot de bevolking van Suriname en de Nederlandse Antillen gericht.

Rijksgenoten in Suriname en de Nederlandse Antillen,

Dat ik op deze dag tot u kan spreken, doet mij bijzonder genoegen. Precies drie jaar geleden immers werd het Statuut van het Koninkrijk getekend: de bevestiging van de nieuwe verhouding der Rijksdelen. De tot standkoming van het Statuut is het resultaat van wederzijds vertrouwen en samenwerking. Mijn generatie groeit op met het hernieuwde Koninkrijk en met de idee, die het wil verwezenlijken. De toekomst eist van ons, dat wij tevens er in moeten groeien. U begrijpt hoe ik mij verheug op mijn reis naar Suriname en de Nederlandse Antillen. Niet slechts uit enthousiaste verhalen van mijn ouders, maar eveneens door studie en het volgen van colleges heb ik reeds veel over uw land gehoord. Films en foto's toonden mij de schoonheid der natuur, het leven van de bewoners en het werk, dat wordt verricht.

Uw gastvrijheid en spontane hartelijkheid treffen een ieder, die uw land bezoekt.

Des te meer trekt het mij daarom aan dit alles nu binnenkort zelf te mogen zien en beleven. Van mijn bezoek verwacht ik tevens de vreugde van het kennismaken en het persoonlijk kontakt, dat ik met velen uwer zal mogen hebben.

Daarom zou ik willen eindigen met de wens: tot spoedig ziens.

Triomftocht van EISENHOWER in Parijs

Parijs. — President Eisenhower, die zoals bekend zaterdagmiddag op het Parijse vliegveld Orly aankwam, is het eerste Amerikaanse staatshoofd dat Frankrijk bezoekt sedert president Woodrow Wilson in 1919. Zijn intocht in Parijs is een persoonlijke triomf voor het Amerikaanse staatshoofd geworden. De Parijzenaars hadden zich in dichte rijen langs de weg, die de president zou volgen opgesteld, en juichten hem luide toe. De gehele elf kilometer lange rit bleef de president in de auto staan, terwijl hij van tijd tot tijd zijn hoed afnam om de toejuichingen van de menigte te beantwoorden. Het enige teken van vijandigheid was het verspreiden van communistische pamfletten, toen de president door de arbeiderswijk Montrouge reed. Ook bondskanselier Adenauer van West-Duitsland is zaterdag in Parijs aangekomen.

Telegram aan H.M. de Koningin

Willemstad. — Ter gelegenheid van Koninkrijksdag heeft de minister President van de Nederlandse Antillen het volgende telegram aan hare Majesteit Koningin Juliana verzonden:

„Ter gelegenheid Koninkrijksdag wens ik namens bevolking Nederlandse Antillen wederom gevoelens van trouw en aanhankelijkheid aan Uwe Majesteit te vertolken.

Hooggestemde toespraken in SURINAME

Paramaribo. — In Suriname is heden de officiële dag van de herdenking der stichting van het koninkrijk nieuwe stijl. De landskantoren zijn heden gesloten, doch de meeste particuliere bedrijven werken door.

Zondag hebben de gouverneur, de minister-president en de voorzitter van de Surinaamse staten voor de radio een rede gehouden. De gouverneur wees op de verworven vrijheid, die echter verantwoordelijkheid met zich brengt. Hij ried aan, niet te gauw ontmoedigd te zijn indien eens niet alles direct naar wens verloopt. Suriname is nog in een leertijd, die goed zal worden afgesloten als iedereen zijn medeverantwoordelijkheid voelt.

Dr. J. Ferrier, de premier van Suriname, bracht in herinnering, dat zeer onlangs de Surinaamse delegatie naar de mijnconferentie te Genève het gehele koninkrijk vertegenwoordigde en zag hierin een bewijs van het voornemen dat de gemeenschappelijke belangen op voet van gelijkwaardigheid zullen worden behartigd.

Statenvoorzitter S. H. van Axwijk zeide, dat het zelfstandig voorbereiden van een enorm project als de Brokopondowerken door Suriname de waarde der zelfstandigheid duidelijk aantoont.

De marine-fanfare opgesteld voor het postkantoor te Willemstad gisteravond tijdens de taptoe, die aldaar werd gegeven ter gelegenheid van de viering van Koninkrijksdag.

Kerstconcert in kerk van San Nicolaas groot succes

San Nicolas. — Het was voor de honderden luisteraars een bijzonder ogenblik, toen het meer dan 80 leden tellende meisjeskoor „Vivons en Chantant" het druk bezochte concert met een aantal prachtig gezongen kerstliederen opende. Toen eerst realiseerde men zich ten volle het prachtige werk door de heer Bongers en zijn toegewijde helpers verricht. Het is verleidelijk zich over te geven aan berekeningen over het aantal werkuren voor dit concert. Vooral grote ondernemingen zijn hierin sterk. Wij zullen dat niet doen, al zou het resultaat van zo'n rekensom ons verbluft doen staan.

Wij staan liever een ogenblik stil bij het simpele feit, dat ruim twee jaar geleden in ditzelfde San Nicolas op cultureel gebied zo weinig te beleven viel. Dat de heer Bongers de moed en nog veel meer de energie had met die reuzenwerk te beginnen. Wij weten uit ervaring hoe ver de muzikale vorming op de school gaat. Deze bereikt een niveau, dat ons slechts het schaamrood op de kaken kan brengen. Muziek en zang zijn te enenmale taboe in het raam van de vorming van onze jeugd. Op Aruba althans. Daarin heeft zelfs een onderwijsdag geen bevredigende verbetering kunnen brengen.

Dirigent en wellicht nog meer leider Bongers heeft het aangedurfd. Hij zag in deze poging niet alleen het geven van muzikale vorming, maar meer nog het leiden van deze jonge mensen tot betere, volwaardige leden van een toekomstige wereld. Zijn werk is sociaal gezien tenminste zo belangrijk als uit het oogpunt van samen-zingen.

Deze serie Kerstconcerten is in de ware zin des woords een hoogtepunt in het korte bestaan van dit spontaan zingende meisjeskoor. Meer dan 800 mensen hebben door hun aanwezigheid blijk gegeven van hun grote waardering voor dit reuzenwerk en dit zal de heer Bongers, die binnenkort van een welverdiend verlof gaat genieten, zeer veel goed gedaan hebben.

Iedere uitvoering vraagt het overwinnen van moeilijkheden. Die zijn er ook deze keer in overvloed geweest. Doch men is doorgegaan, er is gewerkt, gestudeerd, gezongen, week in week uit.

Het resultaat konden we zondagavond in de kerk van San Nicolas beluisteren. Vivons en Chantant „droeg" de avond met de uitvoering van een groot aantal kerstliederen; a capella, in een driestemmige zetting, gezongen onder leiding van de heer Stouten, de rechterhand van de heer Bongers, of met begeleiding van een klein orkest.

Wat de heer Stouten in de eerste serie kerstliederen presteerde, was voor ons een openbaring. Zuiverheid en voordracht stonden op een zeer hoog peil. Wij kunnen slechts bedenkingen aanwenden tegen de bewerking van deze mening, dat het heel lang geleden is, dat men op ons eiland koorzang in zo'n perfectie kon beluisteren.

Daarna was „de stok" aan de heer Bongers, die met het orkest en orgelbegeleiding van de heer Kooiker zijn meisjeskoor tot enthousiaste en waarlijk bezielde zang voerde. Tussen de verschillende groepen liederen door speelde het orkest o.l.v. R. Hasselaar werkjes van Teleman en Händel, terwijl van Buxtehude werd uitgevoerd het In Dulce Jubilo, waarbij als solisten optraden: mevr. Nachtegaal, mevr. Willemsen en de heer Hasselaar. Jammer genoeg viel het vokale gedeelte vaak weg door het ie luide spel van het orkestje.

De climax van de avond vormde het slotdeel, waaraan naast meisjeskoor, orkest en orgel ook nog een dertigtal heren (hoofdzakelijk mariniers) medewerkten.

„Transeamus" van Hubert Kuypers vormde als „uitschieter" in deze groep van vier liederen een ware grootse slotapotheose.

Het was alleszins begrijpelijk, dat velen bij het verlaten van het kerkgebouw de heer Bongers kwamen complimenteren met het grote succes van deze avond. Nog driemaal deze week heeft de bevolking de gelegenheid kennis te nemen van dit imposante staaltje van durf en doorzettingsvermogen.

De heer Bongers moet voor de Arubaanse Muziekschool, onder welks auspiciën deze avond gegeven werd, wel een zeer gewaardeerde kracht zijn. Des te verwonderlijker was het daarom, dat de belangstelling van de zijde der School zo gering was.

Wij brengen vanaf deze plaats gaarne hulde aan allen, die dit concert hebben mogelijk gemaakt en wensen Vivons en Chantant veel, heel veel succes.

Jan Stam

Wij tekenen bij dit verslag aan, dat voor de uitvoeringen in de kerken van Noord (17 december) en Savaneta (22 december) nog plaatskaarten verkrijgbaar zijn bij de pastorieën.

Mirjan belast met vorming van Irakse regering

Bagdad. — Koning Feizal van Irak heeft de voorzitter van de Iraakse kamer van afgevaardigden, Mirjan, belast met de vorming van een nieuwe regering. De oude regering, o.l.v. Ali Djawdat, is eerder deze week afgetreden. Omdat parlementaire leiders Djawdat hadden meegedeeld, dat zij hem niet meer zouden steunen, tenzij de aanhangers van generaal Noeri voldoende in het kabinet waren vertegenwoordigd. Mirjan heeft meegedeeld, dat hij het verdrag van Bagdad zal blijven steunen.

Hierboven ziet men de Edsel zoals deze zaterdagavond in „Hotel Curaçao" werd ten toongesteld. De Edsel is afkomstig van de Ford fabrieken in Amerika en is op Curaçao verkrijgbaar bij de agente L. H. Palacios N.V. De wagen kost c.a. Fl. 11.000.—.

Willemstad. — Hedenochtend opende de heer T. Prince zijn nieuwe zaak in de Herenstraat. De zaak werd gebouwd door aannemer Pizziolo, terwijl het plan van architect Morel was. Het gebouw bestaat uit 4 etage's, die als volgt worden gebruikt: de grondverdieping, waar men voor alles en nog wat terecht kan, de eerste verdieping die speciaal voor de dames is ingericht, de tweede verdieping waar de heren hun hart kunnen ophalen, en de derde verdieping die als pakhuis wordt gebruikt.
De foto toont de grondverdieping, uitpuilend van vrienden en klanten, die de heer Prince gisteravond succes kwamen wensen met zijn nieuwe zaak.

Koningin Juliana woonde huwelijk in Engeland bij

Londen. — Koningin Juliana heeft zaterdag met koningin Elizabeth van Engeland het huwelijk van de 25-jarige mej. Ann Abel-Smith, een kleindochter van een tante van koningin Elizabeth, bijgewoond. Prinses Irene en prinses Beatrix waren bruidsmeisjes. Mej. Ann Abel Smith is in het huwelijk getreden met een 27-jarige Schotse edelman, David Lidell-Grainger. De plechtigheid werd voorts bijgewoond door koningin-moeder Elizabeth, de hertogin van Gloucester en de hertogin van Kent. Er waren acht bruidsmeisjes, o.w. prinses Christian van Zweden. Prinses Beatrix was op het laatste ogenblik naar Engeland gevlogen om de plaats in te nemen van een bruidsmeisje dat ziek geworden was. Het huwelijk werd gesloten in de St. Georges-kapel van Windsor.

„El Al" gaat met Bristol Britannia op New York vliegen

Tel Aviv. — Op 22 december zal de Israelische luchtvaart maatschappij El Al voor de eerste maal op de passagiersdienst naar New York de Bristol Britannia inzetten, voorlopig een maal in de week, waarbij de frequentie tot een keer per dag zal worden opgevoerd. El Al, die over vier Bristol Britannia's beschikt, is de eerste maatschappij, die de Britannia op de Noord-Atlantische vluchten zal gebruiken. De BOAC volgt pas in april of mei volgend jaar. Een machine van dit type van de El Al luisterde de openingsplechtigheid van het nieuwe hoofdgebouw op het vliegveld Idlewild bij New York op. Dit vliegtuig had de afstand Parijs—Montreal—New York afgelegd in de goede tijd van 11 uur 45 minuten, ondanks het feit, dat de weersomstandigheden verre van fraai waren.

V.S. zal kunstmaan van 450 KG lanceren

Washington. — De Verenigde Staten zijn van plan een kunstmaan van ruim 450 kilogram in de ruimte te brengen, aldus het hoofd van de afdeling projectielen van het Amerikaanse ministerie van defensie, dr. Holaday.

Hij zei dit, toen hem in de senaat vragen werden gesteld over de landsverdediging.

Holaday zei niets te kunnen mededelen over het tijdstip van het lanceren van deze kunstmaan.

BEKENDMAKING

De minister van Economische en Sociale Zaken maakt hierbij het volgende bekend:

Ingevolge het „Landsbesluit 16 December 1957 No. 1 (P.B. 161) houdende voorschriften met betrekking tot prijzen op brood alsmede de prijzen voor arbeid in de bakkersbedrijven in het Eilandgebied Curacao" is voor het Eilandgebied Curacao met ingang van heden 16 December 1957 „BROOD" aangewezen als een goed, bedoeld in het eerste lid van artikel 2 van het Prijs opdrijvings- en Hamsterbesluit 1940.

De prijs, tegen welke brood in het Eilandgebied Curacao in de Kleinhandel ten hoogste mag worden te koop aangeboden, verkocht of geleverd, wordt vastgesteld op de prijs waartegen brood van eenzelfde gewicht op 1 December 1957 werd te koop aangeboden, verkocht of geleverd.

Het bovenstaande houdt in, dat voor het eilandgebied Curacao de maximum prijs van brood de volgende zijn:

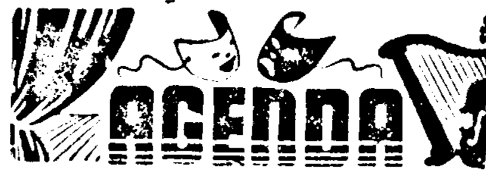
a. per broodje van tenminste 110 gram (het z.g. Pan Frances), kleine „Quipashi", „Bolchie", „Dompi" etc. fl. 0.09;
b. de z.g. broden quipashi van 1 (halve „quipashi") per stuk fl. 0.27;
c. de z.g. broden quipashi van 5 (grote quipashi) per stuk fl. 0.45.

Voorts wordt bepaald, dat loon waarvoor in de bakkersbedrijven arbeid wordt verricht vastgesteld is op het loon dat in deze bedrijven op 16 December 1957 van kracht is.

Tenslotte wordt onder de aandacht van de handel gebracht dat de prijs ontwikkeling nauwlettend in het oog zal worden gehouden.

Indien de noodzaak daartoe ontstaat zal ter beteugeling van ongemotiveerde prijsverhogingen eveneens ten aanzien van andere artikelen de prijszetting en prijscontrole weder worden ingevoerd.

Curacao 16 December 1957
De minister voornoemd
C. D. KROON.

West-End:
„Man From del Rio" om 7 en 9 uur n.m.
Cinelandia.
„La fuerza del deseo" om 7 en 9 uur n.m.
Roxy.
„Tosca" om 7 en 9 uur n.m.
Caribe
„Neptune's Daughter" om 8 uur n.m.
CULTUREEL CENTRUM CUR.
Dinsdag 17 december
Muziekvereniging „Emmastad"
Platen-concert in de Shell-Golf-Club Gespeeld wordt van Johann Sebastiaan Bach, het „Weihnachts oratorium". Aanvang 8 uur.
Curaçaose Camera Club
Laatste kwartaalwedstrijd met als onderwerp: „Vervoer"
Plaats: Jeugdgebouw van de Protest. Gem. Emmastad.
Woensdag 18 december:
Filmliga Curaçao.
Vertoont in het theater Asiento om half negen de films:
„Rendez-vous avec la Chance"
Regie: Emile E. Reinert met Ned. onderschriften.

Lezing van Albert Helman in de aula van het Radulphus College over het onderwerp „De cultuur in het midden van onze eeuw".
Aanvang: 20.15 uur.
Wit Gele Kruis
Zuster Caprino, tel. 23526;
Zuster Veeris, tel. 35747;
Kantoor: tel: 23773.

EMMASTAD

C.P.I.M.
WACHTDIENSTEN
Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel: 2307
Van 23.30 — 7.00 J. H. Dee tel: 4467
b. g. g. tel: 2400

Personeel Afdeling:
W. N. G. Broug, Vermeerstraat 5.
Negropont tel: 3072
B.g.g. nad. inl. tel: 2400
Materialen Dienst:
W. Batelaan tel: 4350

C.S.M.

Rederij:
W. Punt tel: 2580
Scheepsagentschappen:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00
kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00
W. Punt tel: 2580
Dok Afdeling:
Van 7.30 — 7.30 H. v. Kooy tel 3643

Theater Asiento:
Geen Voorstelling
Muziekvereniging Emmastad:
Programma voor dinsdag 17 december a.s., te 20.00 uur op het terrein van de Shell Golf Club:
C. F. Handel: „Messiah"

Nederland vierde Koninkrijksdag in intieme kring

Den Haag. — „De Koninkrijksdag" is zaterdag in Den Haag gevierd. Van vele gebouwen en woningen hingen de vlaggen uit. De herdenking van de dag — 15 december 1954 — waarop H.M. de Koningin het Statuut van het Koninkrijk der Nederlanden met Suriname en de Ned. Antillen officieel bekrachtigde, begon 's morgens met een filmvoorstelling voor de leerlingen van de lagere klassen van Mulo, Ulo, Lagere-, Ambachts-, Nijverheids- en hiermede gelijkgestelde scholen. 's Middags en 's avonds werd dit feit gevierd in de zalen van de dierentuin. Er was een tentoonstelling ingericht van de productie en volkskunst uit de drie Rijksdelen en daarbij waren enige Surinaamse en Antilliaanse lekkernijen uitgestald. Voorts werd een revue gegeven van klederdrachten uit de drie Rijksdelen met muzikale begeleiding van het Surinaamse muziekgezelschap van „Tjoe Nye" en een Twentse jongedame in Twents kostuum. Voor de cabaretavond met een Nederlands-Surinaams-Antilliaans programma, hield de minister van Zaken Overzee, mr G. Ph. Helders, een inleidend woord. De minister zeide zeer verheugd te zijn het woord te richten tot de samenwerkende jeugd van de drie landen.

Deze samenwerking van de jeugd zag de bewindsman als een symbool van het samengaan van de drie landen, zoals het Statuut dit wenst. De jeugd leert respect te hebben voor de wijze, waarop andere Rijksgenoten de problemen aanpakken en behandelen. In een onderlinge verhouding van de drie landen, zoals dat door het Statuut wordt gewenst. Eigenlijk heeft men in het Statuut te maken met een beginselverklaring, aldus de minister, die de mogelijkheid schept voor het langzaam opbouwen van de nodige tradities, waardoor een steeds sterker en deugdzamer gevoel van gebondenheid zal komen. Hij verheugt zich erover, dat er een groeiende belangstelling te constateren, valt voor het wel en wee van de Rijksgenoten. De minister zag het als een goed omen voor het komende jaar, dat H.K.H. prinses Beatrix een bezoek zal brengen aan Suriname en de Antillen.

De cabaretavond werd besloten met een bal, waarbij de muziek verzorgd werd door het Zuidamerikaans orkest van Lou Hidalgo en het Guyana-orkest. De herdenking van „de Koninkrijksdag" was georganiseerd door de Koninklijke Vereniging „Cost en West" in samenwerking met het Koninklijk Instituut voor de Tropen, de Stichting van de culturele samenwerking tussen Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen, Srenang Kondre, en de Vereniging van de Antilliaanse Studerenden.

„De Volkskrant" schrijft in een hoofdartikel o.a., dat bij zoveel strijd en tegenstellingen in de wereld tussen oude moederlanden en jonge volkeren wij een verbondenheid zoals die tussen Nederland, Suriname en de Ned. Antillen bestaat, zeker niet als vanzelfsprekend mogen beschouwen. Het is een kapitale taak om de bestaande afstand op verschillend terrein te overbruggen. Van Nederlandse kant kan dit het beste gebeuren door hulp en bijstand te verlenen voorzover daarom uit de West wordt gevraagd. Toch is onlangs, toen het om de Nederlandse garantie voor de door de Antillen op te nemen lening ging, nog weer eens gebleken, dat het moeilijk blijft elkaar op zo'n afstand te verstaan. Wil men werkelijk naar elkaar toe groeien, dan zou nodig zijn, dat ook de volkeren der drie landen op de hoogte zijn van elkaars problemen en dat men elkaars doen en laten met belangstelling volgt. Zo beschouwd ontbreekt er nog veel, maar het is in elk geval winst, dat al persoonlijke kontakten zijn gelegd tussen de parlementen van de drie landen en ook de jeugd doet een serieuze poging om elkaar nader te komen. Volgend jaar zal onze kroonprinses de Rijksdelen in de West bezoeken. Vooral dat bezoek kan een voorteken zijn, dat het nieuwe Koninkrijk der Nederlanden een goede, door de jeugd van nu gedragen toekomst wacht.

In zwart Afrika zijn veel te weinig universiteiten

Deze maand congres in GHANA

Na een verblijf van twee maanden in Afrika, waar hij voorbereidingen heeft getroffen voor het van 22 december tot 1 januari in Ghana te houden congres, heeft de secretaris-generaal van de Pax Romana, de Nederlander Thom Kerstiens, dezer dagen een kort bezoek aan Nederland gebracht. Tijdens een gesprek dat wij met hem hadden, vertelde de heer Kerstiens, dat hij tijdens zijn reizen door Afrika tot de conclusie was gekomen, dat de katholieke intellectuelen de grootste belangstelling dienen te tonen voor de nieuwe maatschappij-structuur die zich momenteel in het zwarte werelddeel vormt, opdat deze zich in gunstige zin zal ontwikkelen. Het werelddeel is in ontwikkeling in technisch, economisch, sociaal en politiek opzicht. Daarom zal steeds meer op de jonge Afrikaanse intellectuelen een beroep moeten worden gedaan om in deze ontwikkeling voor te gaan. Dit zal echter enkel mogelijk zijn indien voldoende Afrikanen een universitaire opleiding krijgen. De belangstelling voor universitaire studies is zo groot, dat niet iedereen aan de universiteit van het eigen land kan studeren. Zo studeren in Ghana bijvoorbeeld 350 studenten, doch alleen reeds in de Verenigde Staten studeren 500 Ghanesen!

Zodra zij de universiteit verlaten, krijgen de studenten hoge posities op velerlei gebied in hun landen. Zij zullen de nieuwe maatschappijstructuur opbouwen. Het hangt in belangrijke mate van hen af of de Kerk haar zending in deze structuur kan voortzetten. Wat zijn de kansen van de christenheid? Er zijn in zwart Afrika twee katholieke universiteiten; Lovanium in de Belgische Kongo en Roma in Basutoland.

Belangrijker is echter het feit, dat bijna alle Afrikaanse studenten afkomstig zijn van katholieke of protestantse missiescholen. Deze studenten die de universiteit binnenkomen als christenen, moeten deze ook verlaten als welgevormde leken-leiders, die in staat en bereid zijn hun nieuwe landen op te bouwen tot christelijke naties. Om aan dit ideaal bij te dragen houdt Pax Romana binnenkort haar congres, waar studenten van praktisch alle Afrikaanse universiteiten bij aanwezig zullen zijn.

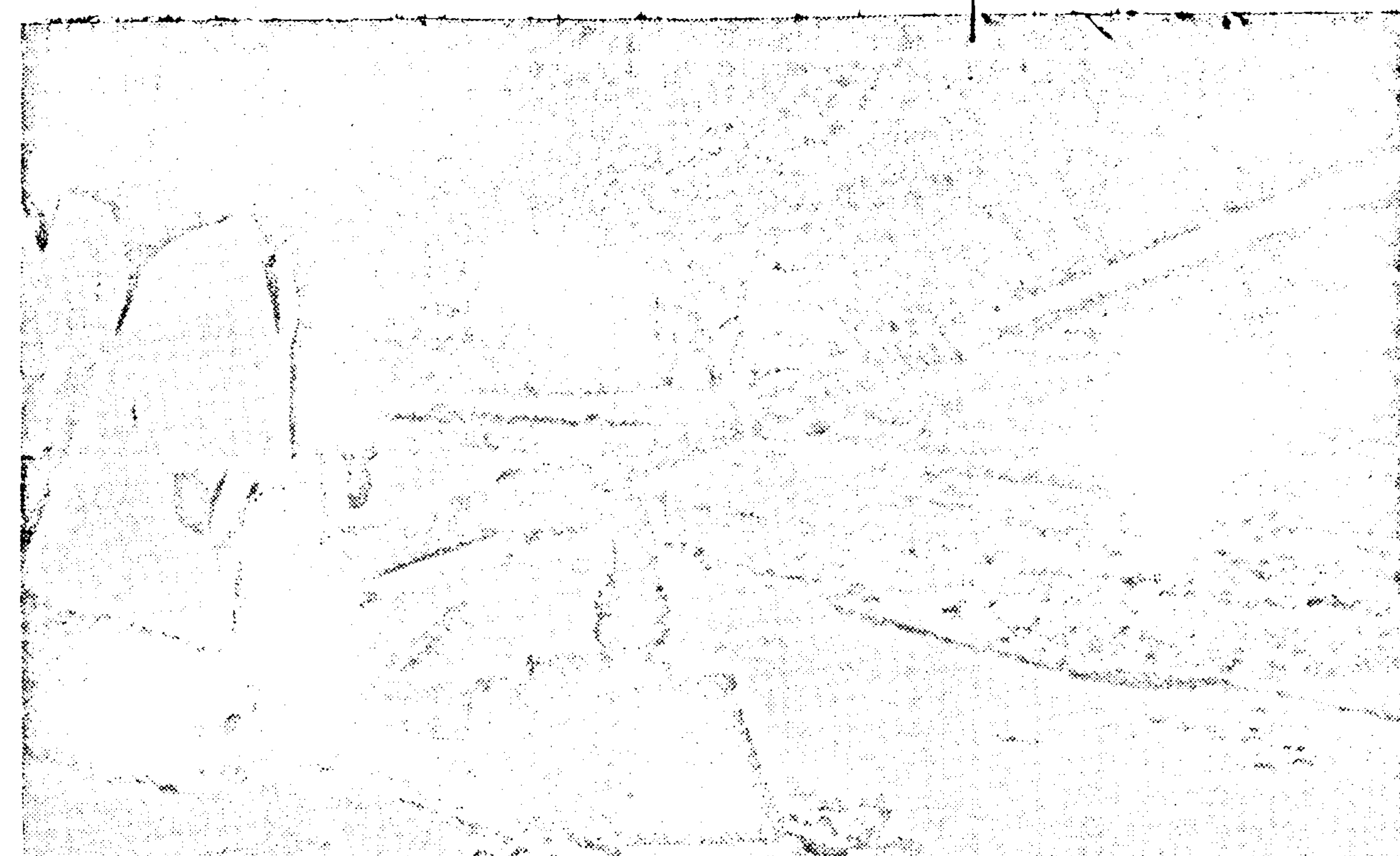
Door studenten uit alle landen ter wereld werden 30.000 Zwitserse francs bijeengebracht om zoveel mogelijk Afrikaanse studenten in de gelegenheid te stellen dit congres in Ghana bij te wonen. De Nederlandse studenten droegen daarin voor meer dan ƒ 1.000 bij, een cijfer dat reliëf krijgt wanneer men het vergelijkt met de D.M. 1.200 die door Duitse studenten werden bijgedragen.

In aansluiting op het congres in Ghana zal in het begin van 1958 een zogenaamd Community Development Project worden gehouden. De deelnemers van het congres zullen in Domasi (bij Takoradi) een weg en een grote dam aanleggen. De bedoeling van dergelijke projecten is de inheemse bewoners te leren hoe zij zelf hun positie kunnen verbeteren.

Als tegenhanger van Ghana zal omstreeks Pasen 1958, waarschijnlijk in 's Gravenhage, door Pax Romana een studieweek worden gehouden over het probleem hoe de intellectuelen in Europa mee kunnen helpen aan de oplossing van de sociale problemen in Afrika. Men zal daar onder andere nagaan welke opleiding Europeanen moeten hebben die in Afrika tewerkgesteld worden en in hoeverre zij ertoe kunnen overgaan in Afrika leken-organisaties te stichten. Ook zal men zich bezinnen op de vraag wat men voor het grote aantal Afrikaanse studenten kan doen, dat aan Europese universiteiten studeert.

Pax Romana werkt ook samen met niet-katholieken. Zo zal in de zomermaanden van 1958 in het beroemde Benedictijnen-klooster Toumliline bij Rabat in Marokko een contact worden georganiseerd tussen christenen en Mohammedanen om praktische problemen, liggend, op sociaal en economisch gebied, op te lossen. Een goede eensgezinde verstandhouding tussen christenen en Mohammedanen in Afrika is noodzakelijk om de communistische infiltratie in dit werelddeel tegen te gaan.

De Pax Romana is, zoals men weet, een internationale beweging van Katholieke studenten en afgestudeerden. Zij werd in 1921 opgericht door Nederlandse, Zwitserse en Spaanse studenten, met het aanvankelijke doel de na-oorlogse nood in bepaalde Europese landen, als Duitsland en Italië, te lenigen. De beweging heeft in de eerste plaats een geestelijk karakter, dat zich manifesteert in een leken-apostolaat van Katholieke intellectuelen, die, in het licht van de leer der kerk, een eigentijds antwoord trachten te geven op hun eigen problemen en die van de gemeenschap waarvan zij deel uitmaken. Dit tracht Pax Romana te verwezenlijken door onder de katholieken over de hele wereld, die tot de universitaire gemeenschap behoren, een geest van universele caritas te scheppen. Met name in de wereld der ideeën en cultuur tracht zij door middel van contacten de Christelijke gedachte te verspreiden. Pax Romana streeft ernaar ieder lid een groter bewustzijn bij te brengen van de internationale dimensie waarin zijn leven zijn koers zal moeten vinden en tevens een begrip van de daaruit voortvloeiende verantwoordelijkheid als katholiek. Daarom is zij aanwezig in het internationale leven en baseert die aanwezigheid op deskundigheid. Zij werkt samen met andere katholieke organisaties en ook met niet-katholieke, aangezien vele problemen, zoals het vluchtelingenprobleem, rassenkwesties, onderontwikkelde gebieden, migratieproblemen etc. alleen door een collectieve krachtsinspanning kunnen worden opgelost.

De hertog van Edinburgh op bezoek aan Cornwall liet zich bij een grote fabriek de gelegenheid niet ontgaan zich even in aktie te zetten achter een waterkanon. De hertog kleedde zich met helm, in witte jas en laarzen en spoot met behulp van het kanon de klei uit de rotsen, die elders beter op zijn plaats is. De overgebleven kalk wordt verwerkt in de fabriek.

Pas 10 procent van Canadese oliereserves aangeboord

Toronto. — Volgens W. V. Ash, president van de Shell Oil Co. of Canada vormen de tot dusverre in Canada ontdekte oliereserves vermoedelijk slechts 10 procent uit van de aanwezige reserves. Om aan de verwachte behoeften, die voor 1965 kunnen worden geschat op 1,4 miljoen barrels per dag, te kunnen voldoen moet de Canadese olie-industrie in de komende acht jaar 7,5 miljard barrels olie vinden en zullen er ongeveer 38.000 putten moeten worden geboord. Hiervoor zullen in de komende 10 jaar investeringen van minstens 8 miljard dollar in alle afdelingen van de olie-industrie vereist zijn. De in de afgelopen 10 jaar gevonden reserves bedragen ongeveer de helft van 7,5 miljard barrels.

New York. — Volgens het American Petroleum Institute heeft de gemiddelde dagelijkse produktie van ruwe olie in de V.S. in de op 6 december geëindigde week 6.696.000 barrel bedragen tegen 7.216.000 barrels in de overeenkomstige week van het vorige jaar.

Gezagvoerder KROUWEL vertelt

Hoe de „Electron" op het nippertje DJAKARTA ontvluchtte

KLM-personeel en passagiers moesten achterblijven

Schiphol. — KLM-gezagvoerder P. J. Krouwel, die op 2 december de Super Constellation „Electron" zonder passagiers van Djakarta naar Singapore heeft gebracht, is op Schiphol teruggekeerd als gewoon passagier van Rome naar Amsterdam, na onderweg enkele malen als bemanning te zijn „geslipt". In de Europahal van de vlieghaven van Amsterdam heeft de heer Krouwel, 39 jaar, het avontuur van Djakarta verteld. En hier is het nuchtere verhaal van de spannende uren, welke lagen tussen de aankomst op het vliegveld Kemajoran, zondagavond 1 december, en het geïmproviseerde vertrek maandagmorgen 2 december.

Zondagavond was Krouwel op het vliegveld van Djakarta begroet door de heer A. H. Duyf, hoofdvertegenwoordiger van de KLM voor Indonesië, met de woorden: „De Electron is het laatste KLM-vliegtuig, dat mag vertrekken."

Krouwel was zo verstandig geweest om onmiddellijk na aankomst de tanks met brandstof te laten vullen en daarna het toestel af te sluiten. In de nacht van zondag op maandag hielden KLM-personeelsleden op het vliegveld een wakend oog op de Superconnie. Krouwel wist van de aanslag, die op Soekarno was gepleegd, af, en bovendien had de heer Duyf hem verteld, dat de landingsvergunning voor KLM-machines was ingetrokken en voorts dreigde er een 24 uursstaking, welke inderdaad maandag uitbrak.

In het hotel te Djakarta werd de toestand vanzelfsprekend druk besproken en daar deelde de heer Duyf, voor wie men, aldus de heer Krouwel, slechts de grootste bewondering kan hebben voor de wijze, waarop hij zijn zware taak vervulde, mede, dat de vergunning voor de start afkomstig was van het ministerie van Verkeer.

Veel heeft onze bemanning, zo ging Krouwel verder, die nacht niet geslapen. Maandagmorgen één uur voor het vertrek, bevond de bemanning zich op post in de machine. De bagage van de 31 passagiers, onder wie zich een gezant van Saoedi-Arabië met gevolg bevond, werd door het Europese KLM-personeel ingeladen, aangezien de Indonesiërs op Kemajoran staakten. Het is geen kleinigheid om de bagage van 2000 Engelse ponden in het tropenzonnetje zonder hulpmiddelen zelf in het toestel te krijgen.

Daarna ontstond verwarring. Tegenorders en orders en weer tegenorders werden uitgegeven. Hoofdvertegenwoordiger Duyf bleef uren in touw om te trachten machine met passagiers en bagage weg te krijgen. Tenslotte zei een Indonesische officier, zeer beleefd overigens en in het Engels (Nederlandse taal werd niet meer gebruikt), dat er geen vergunning kon worden gegeven om de passagiers te laten vertrekken. „Sorry, no passengers". Daar kwam het op neer. Waarop de heer Duyf weer telefoneerde en marchandeerde om de „Electron" op normale wijze te laten vertrekken. De Indonesische officier hield voet bij stuk en op dat ogenblik, zo zegt Krouwel, kreeg ik de ingeving: „als ik nu niet ga, komt het toestel nooit van Djakarta weg".

Krouwel zei dat tegen de heer Duyf en ogenblikkelijk begonnen de Europese K.L.M.'ers de 2000 ponden bagage weer uit de machine te laden. Nog nooit is dat karweitje zo snel geschied. De heer Krouwel had intussen een papiertje in handen gekregen, waarop stond, dat hij vergunning kreeg om te vertrekken, een historisch document dat hij zuinig zal bewaren.

Intussen had de „Electron" reeds vier uren vertraging gekregen door alle plagerijen en dat getreiter, zo zei hij. Vlak voor het vertrek doorzochten parachutisten met stenguns in de hand de kist. Boorwerktuigkundige Oldeboom was zo handig geweest om met die soldaten mee te gaan, teneinde er zelf ook van verzekerd te zijn, dat zich geen gevaarlijke stoffen aan boord bevonden.

„Ik was blij, toen de vier motoren van de Superconnie bromden", merkte Krouwel op. „Toen ik wegtaxiede, was dat het beroerdste ogenblik voor de leden van onze bemanning. Het was meelijwekkend toen we daar ons KLM-personeel achterlieten. Van de passagiers zagen wij niets, want die waren naar een of ander wachtlokaal gebracht."

Krouwel vertelt dan, dat hij kontakt met de verkeerstoren van het vliegveld had. Toen de „Electron" op de baan stond, klaar voor de start, dacht hij nog, dat de verkeerstoren de machine zou terugroepen. Maar dat gebeurde niet, integendeel, vergunning voor de take-off werd gegeven, en even later verhief de Super Constellation zich van de grond. Maar daarna was er geen kontakt meer met de toren, hetgeen volgens de bepalingen van de I.C.A.O. onjuist mocht worden genoemd, omdat dit de verkeersveiligheid in hoge mate in gevaar bracht. Men zocht vervolgens kontakt met de verkeerstoren van Singapore en daar heeft men alle medewerking verleend om de „Electron" veilig over te brengen.

Prins Alexander van België is weer geheel opgeknapt van zijn operatie in de Verenigde Staten. Samen met zijn broer Albert gaat hij hier de kerk St Gudule binnen, waar ter gelegenheid van de verjaardag van de Belgische Dynastie een kerkelijke plechtigheid plaats vond.

Malaise in Japanse industrie neemt toe

Tokio. — De malaise in de Japanse industrie, die ingezet is vanwege een te grote produktie, heeft zich behalve op het gebied van de textielfabricage, ook getoond in de produktie van staal, nog ferrometalen en andere goederen. Het is thans gebleken, dat noch export, noch de binnenlandse consumptie de grote produktie aan kunnen, hetgeen een scherpe daling in de afzetprijzen tot gevolg heeft gehad.

De voorzieningen, die getroffen zijn, zoals het verminderen en het onder restrictie plaatsen van de industriële produktie, hebben deze gang van zaken niet kunnen tegenhouden.

Gedurende de ongekende hausse in de Japanse industrie in 1956 begonnen de meeste fabrikanten met een aanzienlijke uitbreiding van hun werkplaatsen. Hun verwachtingen zijn thans niet uitgekomen.

Zwarte handel in graven te Moskou

Moskou. — Een tekort aan begraafplaatsen in Moskou heeft geleid tot een zwarte handel in ruimte voor graven, aldus meldt het regeringsblad „Izwestia".

In de afgelopen twee jaar zijn twee opzichters van begraafplaatsen tot gevangenisstraffen veroordeeld, vijf zijn in hechtenis genomen in afwachting van een onderzoek en twintig zijn ontslagen.

Allen hadden steekpenningen aangenomen voor het reserveren van ruimte voor graven.

Het blad schrijft voorts, dat in de Russische hoofdstad in 20 jaar geen nieuwe begraafplaatsen zijn geopend en dat er zes zijn gesloten.

„CONGO, België's schoppenaas"

INGA-PLAN AANVAARD

(Van een correspondent uit Brussel)

In zijn boek „Inside Africa" schrijft de Amerikaan John Gunther: „België heeft veel weg van een ijsberg: het zichtbare moederland krijgt grotendeels zijn gewicht en zijn rijkdom van de reuzenmassa onder de oppervlakte: de Congo. Wat de kolonie voor België betekent, is in velerlei opzicht geweldig. Om het met een ander beeld te zeggen: de Congo is België's schoppenaas." Enige overdrijving steekt er in deze vergelijkingen wel en in elk geval is de Congo, in aanmerking genomen zijn enorme bodemschatten, nog steeds meer een potentiële dan een actuele bron van rijkdom. Dit geldt alleszins voor de niet ontsloten hydraulische krachten van de Congostroom. Welnu, aangezien de Belgische kolonie, althans volgens de tot dusver gedane prospecties, over weinig steenkool en petroleum beschikt, hangt de economische toekomst van Congo af van de ontsluiting van deze energiebronnen.

Het Belgische kabinet heeft een ontwikkelingsproject goedgekeurd, dat uitgewerkt werd door Belgische, Amerikaanse Canadese, Noorse en Zwitserse deskundigen. Dit project voorziet in de bouw van een reusachtig complex waterkrachtcentrales in de Beneden-Congo welk complex met een capaciteit van dertig miljoen kilowatt wel eens het grootste reservoir van witte steenkool ter wereld zou kunnen worden. De energie, die jaarlijks zou worden vrijgemaakt, zo heeft men berekend zou overeenkomen met een kwart van de jaarlijks in de Verenigde Staten uit witte en zwarte steenkool gewonnen energie.

Het project draagt de naam Inga, naar een gebied gelegen tussen Matadi en de hoofdstad Leopoldstad, waar het verval van de Congostroom over een afstand van 25 kilometer niet minder dan 100 meter bedraagt. Met de goedkeuring van het project had men haast, omdat in het naburige Frans Equatoriaal Afrika en in Frans-Guinea eveneens aan plannen wordt gedokterd. Met dergelijke plannen zijn natuurlijk reusachtige kapitalen gemoeid. De Belgen willen de Fransen bij de jacht op buitenlands kapitaal de loef afsteken, en zij willen ook nog de eersten zijn, omdat, naar het woord van een Vlaams journalist, „de grootste rendeerbaarheid is weggelegd voor hen die het eerst aan bod komen".

De voltooiing van het hele project zou vermoedelijk meer dan tien jaar in beslag nemen. Men wil beginnen

WATERKRACHTCENTRALES MET EEN CAPACITEIT VAN 30 MILJOEN KILOWATT

met het bouwen van een krachtstation, dat 2 miljoen kilowatt zou kunnen leveren. Men heeft de investeringskosten voor het winnen van een miljoen kilowatt op acht miljard Belgische frank geraamd. Van den beginne af was het duidelijk, dat de regering de bouw niet met eigen middelen alleen zou kunnen financieren en dat er, naast een lening bij de Wereldbank, ook nog particulier Amerikaans kapitaal aan te pas zou moeten komen. In dit verband heeft men van verschillende zijden gewaarschuwd tegen de politieke invloed welke de geldschieters zouden kunnen uitoefenen.

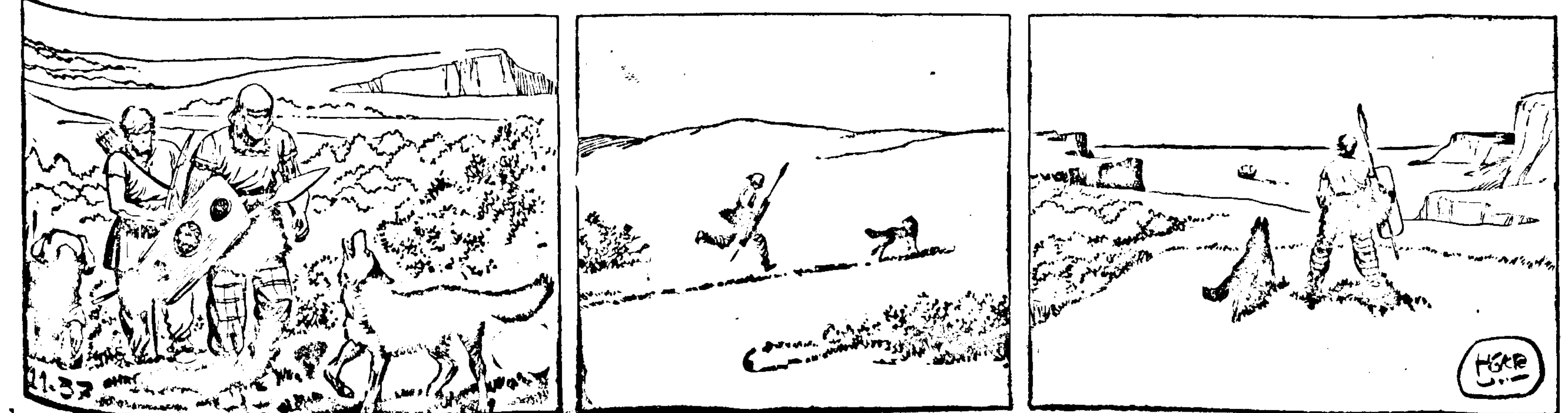
Het komt er echter niet alleen op aan nieuwe energie vrij te maken. Men dient ook nog afnemers te vinden. Dit veronderstelt, dat industrieën zich in het betrokken gebied vestigen, die op groot elektriciteitsverbruik zijn ingesteld en die worden aangetrokken door de lage prijs tegen welke deze drijfkracht hun wordt geleverd. In dit verband wordt, vooral voor de eerste fase van de ontwikkeling, gewag gemaakt van de aluminiumindustrie. De wereldproduktie aan aluminium bedroeg in 1955 3,2 miljoen ton. Men neemt aan dat zij over 7 à 10 jaar zal zijn verdubbeld. Zoals bekend vergt de bewerking van bauxiet tot aluminium bijzonder veel energie, n.l. 20.000 kilowattuur per ton. Dit verklaart trouwens hoe het komt, dat de produktie van aluminium de helft opslorpt van de elektrische energie die thans in de hele wereld wordt verbruikt door de elektro-industrie. Het Inga-project — of liever een van de Inga-projecten — houdt rekening met de bouw van een fabriek, die een produktiecapaciteit van 500.000 ton zou bezitten. De investeringskosten voor een dergelijke fabriek zouden niet minder dan 20 miljard Belgische franken bedragen. Hieruit blijkt ten overvloede dat het probleem van de afnemers veel zwaarder in de financiële balans weegt dan dat van de bouw van de stuwdammen zelf.

Naast de aluminiumindustrie is gedacht aan hout-, papier-, metaal-, kunstmest- en chemische ondernemingen, maar een ogenblik heeft het er ook naar uitgezien dat men via Europa's behoefte aan verrijkt uranium een uitkomst zou vinden. De Euratomwijzen zijn in hun rapport n.l. tot de conclusie gekomen, dat Europa geen verrijkt uranium kon vervaardigen tegen een met de Verenigde Staten concurrerende kostprijs. Sommigen hadden dan ook direct voorgerekend, dat Belgisch-Congo kon wat Europa niet kon. De Amerikaanse Atomic Energy Commission betrekt n.l. voor haar uraniumfabriek in Oakridge elk jaar 65 miljoen kWu van de Tennessee Valley Authority tegen meer dan anderhalve cent per kWu. Waar deze energie in Europa bijna 4 cent per kWu zou kosten, meent men dat de Inga-centrale tegen een derde van de Amerikaanse prijs zou kunnen leveren. De vraag is echter of de oprichting van een gasdiffusiefabriek voor verrijking van uranium nog wel een actuele mogelijkheid is, gezien het feit, dat vele technici deze techniek reeds als achterhaald beschouwen.

In verband met de aluminiumindustrie wordt ook nog het bezwaar geopperd, dat de belangrijkste bauxietproducenten (Suriname, Brits-Guyana en Jamaica) tamelijk ver van de Congo zijn gelegen, zodat de goedkopere energie door de duurdere vervoerkosten zou worden geneutraliseerd. De afstand naar de grote Amerikaanse aluminiumindustrieën is echter bijna even groot en anderzijds is het energieprijsverschil zo aanzienlijk, dat hier op de keper beschouwd van een praktisch bezwaar eigenlijk geen sprake kan zijn.

De kapitale vraag blijft vooralsnog de kapitaalsvraag. Volgens het Brusselse blad „La libre Belgique" zal het niet makkelijk zijn Amerikaans privékapitaal warm te maken voor infrastructuur-investeringen in het buitenland. Men zou zich dan ook eerder dienen te richten tot de Internationale Bank voor Ontwikkeling en Wederopbouw en tot het Fonds voor de ontwikkeling van de Overzeese gebieden, dat binnen het raam van de Euromarkt moet tot stand komen. In verband met bovengenoemde Franse plannen heeft de Belgische minister van koloniën Buisseret, maanden geleden contact genomen met zijn Franse collega Deferre. Sindsdien heeft men hierover niets meer vernomen. Sommigen laten echter opmerken, dat, bekeken in Euro-verband, de Belgische en de Franse projecten simultaan uitvoeren zou neerkomen op „te veel hooi op de Europese vork". Van het standpunt uit van de toekomstmogelijkheden valt alleszins iets te zeggen voor het Inga-project, dat een capaciteit van 30 miljoen kilowatt belooft, waar de Franse projecten met 2 miljoen kilowatt hun plafond zullen hebben bereikt.

Eric de Noorman: DE GOUDEN DROOM

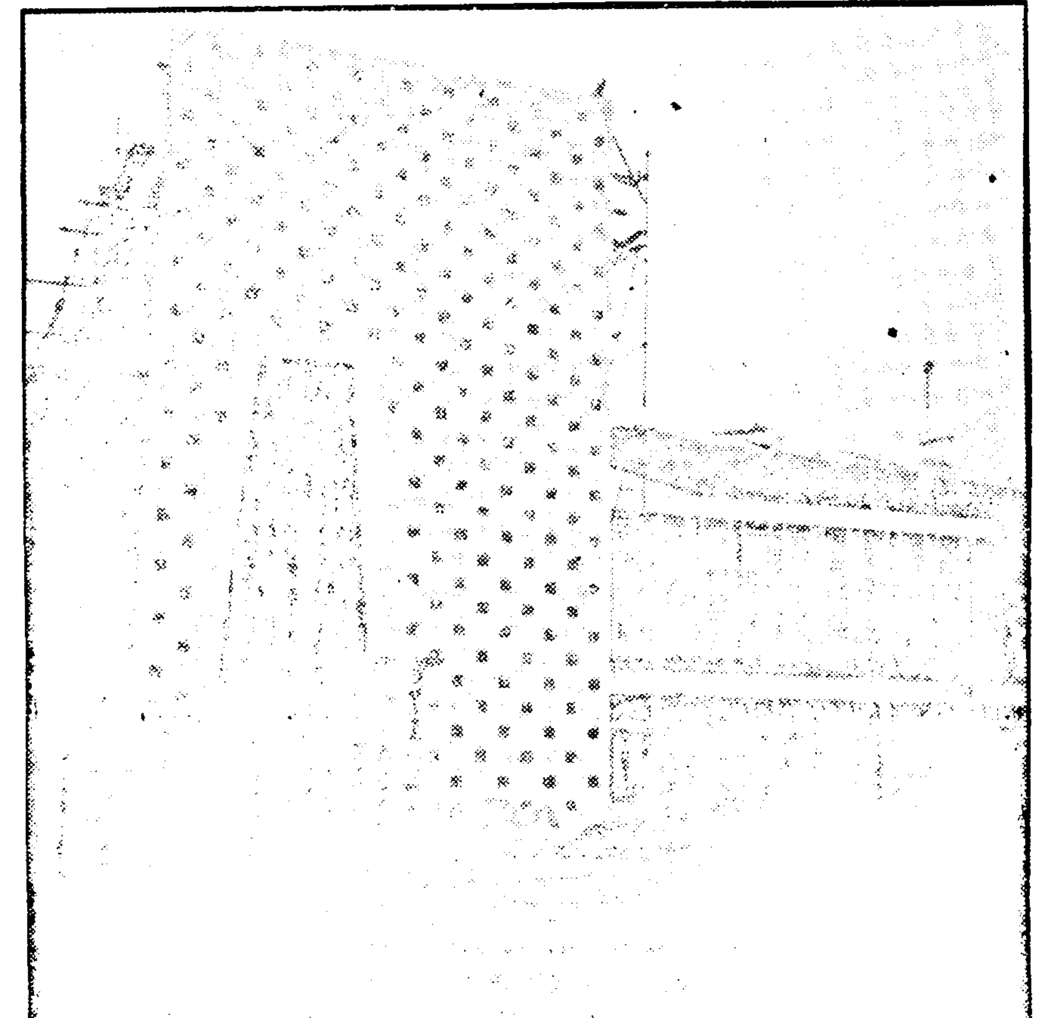
11—37. Na lang zoeken hebben Eric en zijn mannen eindelijk een heel eind het binnenland in, een bron gevonden met zoet water. Als zij met hun voorraad teruglopen naar de landingsplaats, wordt de aandacht van de Noorman op een gegeven ogenblik getrokken door het vreemde gedrag van Wolf. Het dier, dat voor hem uit loopt, blijft plotseling staan, steekt zijn neus in de lucht en jankt klaaglijk. Zeer op zijn hoede kijkt Eric om zich heen. Dreigt er gevaar? Maar neen, dat kan het niet zijn! dan zou de hond heel anders reageren. Wolf wordt steeds zenuwachtiger, dribbelt vooruit, blijft staan en kijkt zijn meester aan, terwijl hij voortdurend zachtjes jankt. Het wordt de Noorman duidelijk, dat de hond hem ergens heen wil brengen.

Als hij het dier volgt, rent het met opgeheven kop dwars door de struiken in de richting van de kust. Het kost de Noorman grote moeite Wolf niet uit het oog te verliezen. Aan het steeds sterker wordende geluid van de branding merkt hij, dat zij al aardig dicht bij de zee moeten zijn. Op welk deel van de kust zal hij uitkomen? Hij beklimt een heuveltop om zich te oriënteren. Vandaar kan hij inderdaad de zee reeds zien; maar hij ziet méér, iets, dat hem de adem in de keel doet stokken. Daar ver vooruit ziet hij zijn schip met volle zeilen wegvaren.

Vlak bij Brussel groeit een gigantische stad

(Bijzondere correspondentie)

Over enige maanden zal de Wereldtentoonstelling te Brussel haar poorten openen, in die vijf maanden is de winter gelegen. Men volgt met spanning de weerberichten; een plotselinge invallende vorst kan katastrofaal zijn voor vele projecten, die nog verre van gereed zijn. Men werkt dan ook koortsachtig op de Heizelvlakte, ach, „koortsachtig" is al weer zo'n versleten term. Ik weet niet of u wel eens in de romp van een zeeschip-in-aanbouw bent geweest. Daar vergaat men van de herrie. Het lawaai van de pneumatische hamers weerklinkt duizendvoudig in het metalen ruim, grote kranen draaien stalen balken aan, zware metalen platen worden met kracht op hun plaats gebracht en overal ziet men het flitsen van de steekvlammen der lassers. Welnu, die vreemde overdonderende gewaarwording had ik ook op het terrein, waar de wereldtentoonstelling verrijst. Onder de grijze, mistige november-hemel zwaaien de kranen hun brokken materiaal, dreunen de pneumatische hamers en flitst het van de steekvlammen. Maar er is veel meer vreemdsoortig werk dan in een scheepsromp: zware trucks rijden af en aan, bulldozers schuiven hopen grond opzij, draglines graven grachten, betonmolens draaien, mensen sjouwen met stenen en zakken cement, soms spat de modder u om de oren wanneer een trailer langs dendert en elders wordt met dof gegrom van motorbeesten een zware oplegger beladen met stalen balken uit de smurrie getrokken. Intussen zijn in al dat gewoel hoveniers bezig heesters en kleine mospollen te planten alsof het een rustig dorpsplantsoen geldt, leggen Oostenrijkse jongens in lederhosen tegels in een tuin en staat een kaarsrechte, lange neger uit de Congo de vreemde ornamenten uit zijn geboortestreek te schilderen op een houten schot.

Het Belgische paviljoen voor glas en ceramiek. Tal van technische procédé's van vormen en kleuren zijn in de structuur van dit paviljoen tot uiting gebracht.

Hoewel het meeste werk, ook aan de buitenlandse paviljoens door Belgische arbeiders wordt uitgevoerd (er zijn er nu al meer dan 10.000 werkzaam), toch lijkt het alsof de verschillende deelnemende landen elkaar sterk stimuleren in arbeidstempo. Het komt mij voor, dat men het tempo, waarin op het ogenblik te Brussel gewerkt wordt, bij lange niet haalt in de Nederlandse woningbouw. Die indruk krijgt men ook in de stad, waar tal van grote projecten nog gereed moeten komen voor het komend voorjaar. Of het nu de bouw van het „Albertina", het grote gebouw, waar na de tentoonstelling de Koninklijke bibliotheek wordt ondergebracht, de restauratie van de St.-Gudule, de werkzaamheden aan de grote en kleine Ringbaan of de bouw van enkele grote hotels betreft, overal wordt men getroffen door het tempo. Geen wonder, dat de goedkopere woningbouw moest worden stopgezet, maar het woningprobleem is in België niet zo urgent als in Nederland.

Stout stuk van de Duitsers

Het stoutste stukje, wat tempo aangaat, hebben de Duitsers uitgehaald. De vertegenwoordiging van de Bondsrepubliek bestaat uit totaal zes paviljoens van twee etages en twee van drie etages. Zij hebben kans gezien, al de gebouwen in totaal 18 dagen neer te zetten. Binnen drie weken is het complex van lichte stalen constructies, met glas bekleed en met platte houten daken bedekt, verbonden door stalen luchtbruggen, gesitueerd in een glooiende tuin, waarvan de paden zijn afgezet door muren van rode Mainzer zandsteen. De Duitsers hebben dan ook met een legertje getrainde arbeiders gewerkt en al het technische werk verzetten zij met eigen materiaal. Er kwam eenvoudig een trein met lorries het terrein opgereden en de Duitsers wisten de gunstige plaats van hun paviljoens, gelegen aan een geasfalteerde, weinig gebruikte buitenweg, terdege uit te buiten. Iedereen stond verbaasd over het staaltje van organisatie-vermogen, dat gedemonstreerd werd. Alle materialen waren in volgorde van gebruik geladen, opzichters gaven met fluitsignalen en „schneidige" opmerkingen hun bevelen en na achttien dagen kon de groep arbeiders Brussel weer verlaten. Alleen de inrichting van de paviljoens moet nog geschieden, maar licht, gas en wateraansluitingen, alles zit op zijn plaats. De beplanting is zelfs al gereed.

Aan het Franse paviljoen ligt een enorme, bijna hangende staal-constructie ten grondslag, die uit één punt schijnt te ontspruiten maar van het hele bouwwerk ziet men nog slechts enkele spanten, die zonder verband in de grijze lucht steken. De stand van het werk is haast symbolisch voor de République Française. Bij het zien van al deze gigantische werken bespringen je gedachten aan de vergankelijkheid, want volgend jaar om deze tijd zullen de pneumatische boren weer door de betonnen fundamenten jagen. Overeengekomen is, dat na de tentoonstelling de parken van Laeken, Ossegem en de Koninklijke domeinen weer in de oorspronkelijke staat moeten worden opgeleverd. In het Amerikaanse paviljoen, dat 25 meter hoog is (zo hoog als een flatgebouw van acht etages) en 110 meter in doorsnede, heeft men zelfs de bomen laten staan. Het is uitermate zot om te zien hoe in de beton-bekistingen gaten zijn gelaten, waar de takken doorheen steken.

Overigens geven de bomen wel een wonderlijk accent aan deze enorme circustent van beton, staal en glas, waarboven een geheel vrijdragend dak gespannen is. Dat dak is een van de wonderlijkste zaken (technisch bezien tenminste) van de Expo 58. Het is geconstrueerd als een gigantisch fietswiel en de spaken zijn van rondijzer, niet dikker dan een centimeter of drie. Maar het blijft onderling dat men bij een dergelijk miljoenen-project zorg heeft om een boom te laten staan: de plaats waar men nu een cacafonie van lawaai beleeft, een uitbarsting van energie en een demonstratie van technische perfectie, moet immers over enige tijd weer een elegisch park zijn!

Blijvende bestemming voor het „Atomium"

Sommige paviljoens zijn zo kostbaar — zoals het Russische, dat nog een vijftal meter hoger is dan het Amerikaanse en ook een geweldig brede dak-overspanning zal krijgen — dat zij na de tentoonstelling geheel gedemonteerd zullen worden om in het land van herkomst een definitieve bestemming te krijgen. De staalconstructie voor dit gebouw is in Rusland vervaardigd en wordt thans door Belgische arbeiders opgebouwd. Ook het Tsjechische paviljoen, dat geheel bekleed is met mozaiek van kleine stukjes glas in grijs en oker, krijgt later een definitieve bestemming. Dit paviljoen is practisch gereed. Merkwaardig is, dat het dak van een der vleugels bedekt is met ultramarijn gegolfd plastic, dat een wonderlijk effect geeft, tegen een andere hal, die geel licht via de dakbedekking ontvangt.

Uiteraard zal ook het „Atomium" een blijvende bestemmimg krijgen. Dit project, dat uitgevoerd wordt door de groep „metallurgie en metaalverwerkende nijverheid" van België, moet een even grote sensatie worden als de Eiffeltoren dat sinds de Parijse tentoonstelling is. Het is inderdaad een gigantisch project. Stelt u zich voor, dat men besluit om op de Dom-toren een bol met grote vensters te construeren, waarin zich een zaal van achttien meter doorsnede bevindt, die per lift is te bereiken. Een bijzonder groots panorama zal men hebben vanaf de bovenste sfeer die zich op 110 meter hoogte bevindt en waarin een restaurant wordt gevestigd. Het vreemde is, dat — hoewel men reeds vijf van de negen sferen van het „Atomium" geconstrueerd heeft, en de middelste bol reeds de maximale hoogte heeft bereikt — men geen notie van de omvang en de hoogte heeft, zelfs als men er vlak bij staat. Alleen als men in een bol komt ziet men pas hoe enorm groot hij is. Men moet zijn leven veil hebben als men er nu een klim-tocht onderneemt en opkijkt tussen de wirwar van spandraden en kabels waaraan de zware stukken langzaam omhoog getrokken worden. De bouw van de moeilijkst bereikbare delen komt nog en men moet veel bewondering hebben voor dit stoute staaltje, dat de verenigde staalfabrieken en constructeurs uithalen. De Belgen zelf trekken er hun schouders over op: „je moet het zien als we gereed zijn", zeggen ze. Rusland, Noorwegen, Amerika, West-Duitsland en Italië hebben zich bereid verklaard om ieder in een sfeer een expositie in te richten over de stand van zaken omtrent de vreedzame toepassing van atoom-energie in hun land en suizend door liften zal men van tentoonstelling naar tentoonstelling kunnen gaan en 's avonds als de bollen beurtelings worden verlicht zal men de indruk hebben of heel het atomium door het luchtruim kantelt.

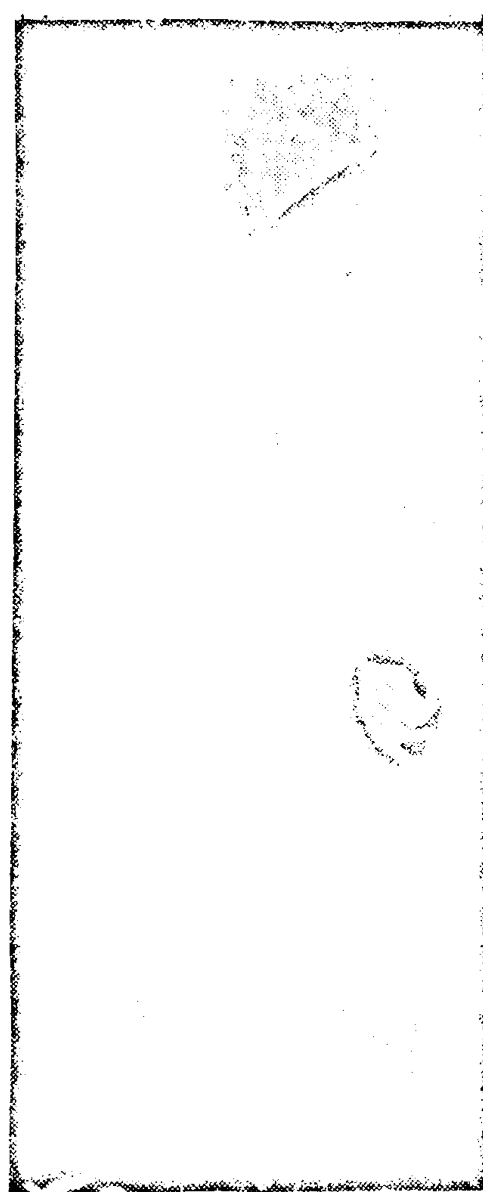
Het ontvangstcentrum

Het grote gebouw, dat nog staat van de wereldtentoonstelling uit '35 bekend om de hoge gemetselde kolommen, waarop grote bronzen beelden staan, krijgt voor de „Expo 58" een nieuwe façade. Heel de voorgevel is bedekt met een wirwar van stalen steigers waaroverheen een brede gebogen band loopt die met een pleisterlaag zal worden bekleed. De gevel zelf wordt met aluminium platen bedekt, terwijl voor de ingang een hoge kolonnade wordt opgericht. De kolonnade strekt zich uit over de grote binnenplaats welke wordt afgesloten door een serie niet-permanente gebouwen der Belgische afdeling. Het oude hoofdgebouw heeft een geheel nieuw interieur gekregen omdat men het bestaan heeft in deze immense hal een rondgebogen en naar de zijwanden aflopend platond van gipsen platen te hangen aan de oude steunbalken. De platen zijn zo met elkaar verbonden, dat zij een zeer strak geheel vormen. Deze hal wordt het officiële ontvangst-centrum en de belangrijkste ingang tot „Expo '58" komt aan de achterzijde van het hoofdgebouw. Daar zijn twee nieuwe vleugels verrezen, die permanent zullen blijven staan. Het zijn strakke kantige gebouwen met wanden van licht geprofileerd aluminium, veel schoner van architectuur dan de gebouwen uit 1935.

Het Nederlands paviljoen

Nederland zal zeker niet onderdoen voor de andere landen. De oppervlakte van ons paviljoen beslaat bijna 25.000 m2, evenveel als dat van Rusland of Amerika. De architecten Van de Broek en Bakema, Boks, Peutz en Rietveld hebben zeer royale gebouwen ontworpen en hebben op een wonderlijke manier van de gesteldheid van het terrein gebruik gemaakt. Oorspronkelijk was er enige teleurstelling omtrent de aangewezen plaats, waar zich een hoogteverschil van ongeveer drie meter bevindt. Dit niveauverschil is echter uitgebuit om de typische structuur van ons land aan te duiden. Men heeft op het hoge gedeelte het niveau van het water aangegeven, stromend door een bedding van beton en een zware dijk met basaltblokken geeft het talud naar het lager gelegen terrein aan, alwaar het land zich bevindt. Een gemaal regelt ook hier de stand van het water. In het water-bassin is de achtersteven van een schip gebouwd met laadbomen en een ruim. Het laden en lossen van goederen zal er gedemonstreerd worden. Het water stroomt langs ruime hallen, waar de textiel- en chemische industrie worden ondergebracht. In het lager gelegen land zijn grote houten stallen met schuin oplopende daken gebouwd, daar zal het puik van Nederlands fokvee worden gestald. Onder een betonnen koepel met brede uitstekende ribben wordt het Delta-plan in maquette-vorm getoond met tal van waterloop-kundige problemen. Het geheel staat in een grote tuin, waar een weelde aan bloemen en planten zal groeien. De ruwbouw is geheel klaar en men werkt aan de afwerking. Een legertje dijkwerkers legde de basaltblokken, elders stonden Rotterdammers rond een walmende pot waar teer gekookt werd voor de waterdichte afsluiting van het water-bassin en daartussen kropen jongens uit Hillegom en Sassenheim met klein pootgoed door de tuinen. „Het water als vijand, het water als vriend", zo luidt het motto voor het Nederlands paviljoen.

Zo kan men doorgaan. Van elk paviljoen valt iets interessants en boeiends te melden; de houten kap-constructies van de Finnen; de speelse houten barakken der Zwitsers; het Spaans paviljoen met de daken, die gemaakt zijn als naar boven omgeslagen parapluies om het regenwater op te vangen; Italië dat niet met een gigantisch project komt maar met het ideale dorp van kleine witte huizen en een heerlijke patio: de Heilige Stoel met een zeer modern kerkgebouw; de kristallen van Engeland met heel kleine donkere, rode en groene ruitjes, waar in mystisch licht de kroonjuwelen van H. M. Elizabeth zelf getoond zullen worden. Maar ik dreig in propagandistische retoriek te vervallen, dat is niet mijn bedoeling, dat zullen de reisbureaux nog genoeg doen.

In verband met de moeilijkheden in Indonesië is de Nederlandse ministerraad meermalen bijeengekomen. Op de foto: de aankomst van minister-president dr Drees bij het gebouw van de Ministerraad.

De werkgelegenheid in de V.S.

Washington. — Blijkens een rapport van de ministeries van handel en arbeid is de werkgelegenheid in Amerikaanse bedrijfleven in november met 1.132.000 arbeidsplaatsen gedaald, terwijl het aantal werklozen met 680.000 steeg.

Door fabrieken werden in november bijna 250.000 man ontslagen. Voorts was het buitengewoon slecht weer van invloed op het werk, dat in de openlucht moet worden verricht.

De werkgelegenheid in het bedrijfsleven bereikte met 64.873.000 arbeidsplaatsen het laagste peil sedert april 1956.

Volgens het rapport is een daling van de werkgelegenheid in november niet abnormaal, maar is de daling dit jaar groter dan gewoonlijk.

Het aantal werklozen bedroeg 3.188.000, het hoogste november totaal sedert 1949.

Geen „Autokinos" in West-Duitsland

(Van een medewerker in Bonn)

De Amerikaanse filmmaatschappij, — het was, voor zover wij weten, Metro Goldwyn Mayer — die van plan was om de Bondsrepubliek met „drive-in"-theaters te verrijken, heeft haar plan opgegeven. Deze „Autokinos" — een woord, dat de puristische Duitsers er al gauw voor hadden gevonden — zouden in de buurt van Berlijn, Frankfort, Keulen, Düsseldorf en Dortmund komen, niet in de eerste plaats dus bij steden met vele Amerikaanse militairen en burgers. De „drive-ins" waren derhalve geen poging om voor de Amerikanen in de Bondsrepubliek (en dat zijn er, de militairen meegerekend, toch wel zo'n goede honderdduizend) een gemis (?) goed te maken, doch om deze uiting van „the American way of life" in West-Duitsland te introduceren. De Amerikaanse filmmaatschappij dacht in het sterk gemotoriseerde West-Duitsland aan „drive-ins" voor 1.000 wagens, grotere theaters dus dan er in Amerika bestaan. De voorbereidingen voor de bouw van een „drive-in" waren het verst in Frankfort gevorderd. Men had er zelfs al een naam voor, n.l. de „Frankfurter Waldbühne".

De plannen van de Amerikaanse filmmaatschappij zijn te pletter geslagen op de door de vorige Bondsdag aangenomen „wet op de bescherming van de jeugd", die op 1 oktober j.l. van kracht is geworden. Een van de bepalingen van deze wet is, dat kinderen beneden de zes jaar helemaal niet meer in bioscopen mogen komen. Over deze wet is het laatste woord intussen nog niet gesproken. De bioscoopbond in West-Duitsland heeft al alarm geslagen en er is tegen de Westduitse regering een aanklacht aanhangig gemaakt, dat de jeugdbeschermings-wet in strijd is met de (voorlopige) Westduitse grondwet, waarvan artikel 6 bepaalt, dat de verzorging en de opvoeding van kinderen het natuurlijke recht der ouders zijn. Sub 2 in dit artikel staat dan verder, dat de staat over hen (de ouders) waakt, maar daarover praten degenen niet, die de aanklacht hebben ingediend. Zij beschuldigen de staat alleen van ongeoorloofde inmenging in het opvoedingsrecht (c.q. plicht) der ouders.

Nu is het „drive-in"-theater in Amerika de typische oplossing voor het echtpaar in Amerika, dat graag naar de bioscoop wil, de kinderen echter niet graag zonder toezicht thuis laat, een babysitter niet kan vinden of betalen en derhalve de kinderen in de auto laadt en op de achterbank te slapen legt, terwijl pa en ma naar de film kijken. Dit grote voordeel — als het dat tenminste is — komt door de invoering van de „Wet op de bescherming van de jeugd" te vervallen. Zij verbiedt n.l. niet alleen kinderen beneden de zes jaren het bioscoopbezoek geheel en al, maar bepaalt verder, dat kinderen tussen de 6 en de 12 jaren alleen filmvoorstellingen mogen bijwonen, wanneer die om 20.00 uur afgelopen zijn. Kinderen tussen de 12 en 16 jaren moeten om 22.00 uur de bioscoop uit zijn en die tussen de 16 en 18 jaren om 23.00 uur. Daardoor is het voor ouders met kinderen van — zeg maar — tot 16 jaren, die men niet zonder toezicht alleen thuis wil laten, onmogelijk om de „Autokinos" te bezoeken. En dit bioscoopbezoek per auto is in Amerika toch een van de grote aantrekkelijkheden van het „drive-in"-theater.

Niet meer met kinderen naar bioscoop of café

Het „Jugendschutzgesetz" heeft niet alleen een einde gemaakt aan de droom van filmmaatschappijen en bioscoopexploitanten over toekomstige „Autokinos" overal in de Bondsrepubliek, maar ook het bioscoopbedrijf zware financiële schade toegebracht, sinds de wet op 1 oktober j.l in werking is getreden. Aan de kassa's der bioscopen hebben zich in verschillende steden al heftige scènes afgespeeld, toen ouders die met hun kinderen naar de bios wilden en van de nieuwe jeugdbeschermingswet nog nooit hadden gehoord, plotseling werden geconfronteerd met de onmogelijkheid om voor de kinderen een entreekaartje te kopen. In weer andere steden heeft de politie onmiddellijk na het van kracht worden van de wet razzia's in de bioscopen gehouden om kinderen te verwijderen, of aan de kassa's dienaren van de Heilige Hermandad geposteerd om kinderen het betreden van de bioscopen te verhinderen. Wanneer dit ook niet van een grote mate van takt van de zijde der politie getuigt en niet ten onrechte voor onnodige dienstkloperij is uitgekreten, is het toch wel zo, dat er op een gegeven moment een begin moest worden gemaakt met de handhaving van de nieuwe wet. Overal in de „Länder" der Bondsrepubliek wordt de nieuwe wet druk besproken in haar speciale verband tot het bioscoopbezoek van kinderen. (De wet verbiedt kinderen n.l. nog veel meer, o.a. het betreden van café's door kinderen beneden de 16 jaar zonder begeleiding van een volwassene; de afgifte c.q. verkoop van sterkedrank aan kinderen beneden de 16 jaar, hoewel kinderen tussen de 16 en 18 jaar wel weer bier mogen drinken; deelneming aan openbare dansgelegenheden voor kinderen beneden de 16 jaar, terwijl kinderen tussen de 16 en 18 jaar na tienen door volwassenen moeten worden begeleid; het bezoek aan speelhallen, variété, cabaret en revues aan kinderen beneden de 18 jaar en het roken door kinderen beneden de 16). Het praedicaat op speelfilms „Voor alle leeftijden" geldt dus in West-Duitsland niet meer, aangezien kinderen beneden de 6 jaar in het geheel niet een bioscoop binnen mogen. Dit kost de film-importeurs en -exploitanten een hoop geld, want de vertoning van sprookjesfilms en cartoons heeft vrijwel geen zin meer. Men rekent op een vermindering van de recette van dit soort film van 30 tot 40 procent. In filmkringen in West-Duitsland is men des te bozer, omdat er niets is (en vermoedelijk ook niet kan worden) ondernomen tegen het kijken van kinderen naar televisie die tenslotte in de dagelijkse kinderuurtjes ook films vertoont. De film-„business" voelt dit als een oneerlijke concurrentie.

Het „Jugendschutzgesetz" is nog een produkt van het ministerie van binnenlandse zaken. In de nieuwe Bondsregering is de jeugdzorg aan het ressort van de minister van binnenlandse zaken, dr. Schröder, onttrokken en overgeheveld naar het ministerie voor gezinsvragen van minister Würmeling.

Nieuwe politieke partij in Frankrijk

Parijs. — In Parijs is een nieuwe links-socialistische partij gevormd, die zich baseert op een politiek van neutraliteit en anti-militairisme.

Zij noemt zich het verbond van links-socialisten en is een samensmelting van links georiënteerde splinterpartijen, die geen vertegenwoordigers in het Franse parlement hebben.

Het partijprogramma werd ontvouwd door een aantal sprekers, onder wie Claude Bourdet, directeur van het linkse weekblad „France Observateur".

Egyptische bodem bevat steenkolen

Cairo. — Men heeft kunnen vaststellen dat er zich op verschillende plaatsen in Egyptische kolenlagen van diverse soorten in de bodem bevinden. De hoeveelheid is voldoende voor ontginning, aldus de Egyptische minister voor industrie, Aziz Sedki.

De minister deelde voorts mede dat er in verschillende gebieden van het land naar olielagen wordt gezocht.

New York. — De Verenigde Naties zullen op 10 februari as. een postzegel uitgeven ter ere van het internationaal bureau voor atoomenergie, in de waarden van 3 en 8 cent.

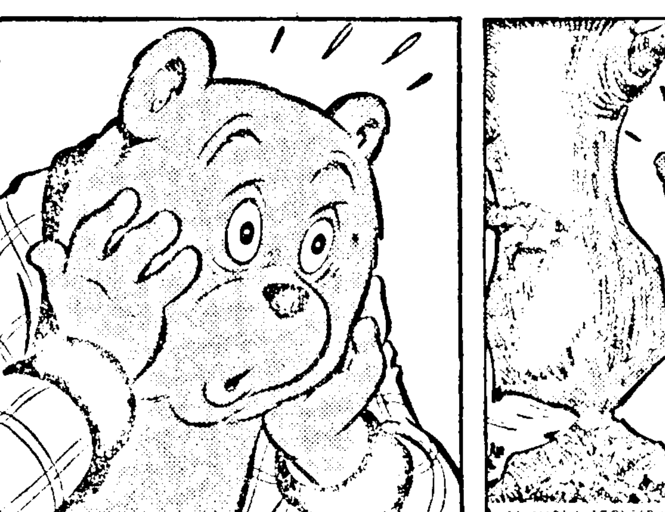
Elf doden door instorten van kleuterschool in Sicilië

Palermo. — Negen kinderen en twee volwassenen zijn omgekomen door instorting van een kleuterschool in het Siciliaanse dorp Altofonte nabij Palermo. De volwassenen waren een kloosterzuster die les gaf en een moeder van een van de kinderen. Tien kinderen werden gewond.

Het ongeluk wordt toegeschreven aan de hevige storm, die in dit gebied woedde. Een muur van het eeuwen oude schoolgebouw zou zijn omgewaaid, waardoor het dak instortte.

TOM POES en de Giegelgak

2860. Heer Bommel was het doel van zijn tocht nu dicht genaderd. Het viel hem op, dat het daverende gelach om hem heen minder werd. Hier en daar stond nog een gak te giechelen maar de meesten hadden hun lachspleet gesloten en zagen er ernstig uit.

„Ze voelen dat ik er aan kom", mompelde heer Ollie. „Het is toch mooi wat een invloed een gedachtedragend heer op zijn omgeving heeft! Nog een kort ogenblik en de hele wereld zal vervuld zijn met mijn denkbeelden. Ach, dat zal een mooie tijd worden! Nooit meer ruzie, nooit meer bedriegerij en geweld! Men zal glimlachend naar de gak luisteren en zeggen.

Wat men zeggen zal weet ik niet, want op dat moment kreeg heer Ollie Tom Poes in het oog. Een enkele blik was voldoende, om hem te doen begrijpen wat er gebeurde, want zijn jonge vriend zwaaide de bijl met forse hand zodat de grootvadergak reeds zo goed als doormidden geslagen was.

„Halt!" riep heer Bommel met overslaande stem. „Wat doe je daar?! Houdt op!" „Ik hak de gak om", legde Tom Poes uit. „Als ik de middelste van alle bomen om heb gekapt is het ook met de rest afgelopen. Want dan hebben ze geen verband meer en dan gaan ze elkaar uitwroeten. U zult het zien".

„Ik wil dat niet zien!" huilde heer Bommel. „Ik heb een mooie gedachte en die moet worden uitgedragen!"

Met die woorden sprong hij op Tom Poes af en rukte hem de bijl uit de handen...

Inspecteur Kielstra

Oorspronkelijke politieroman

door L. J. SCHMIDT

50

„Ik heb een theorie opgebouwd meneer. Niets zou eenvoudiger zijn, dan u deze voor te leggen en als u dat wenst, zal ik dit ook doen. Het is echter de vraag of deze juist is, hoewel alles in die richting wijst. In de toekomst zullen nog verhoren moeten worden afgenomen en ik acht het van groot belang, dat de aanwezigen niet beïnvloed worden door mijn veronderstellingen. Ieder moet zelfstandig zijn conclusies kunnen trekken en de antwoorden van degene, die ondervraagd wordt, moeten niet bewust of onbewust, aan mijn theorie worden getoetst.

Wanneer Bruins en ik samen werken, zeg ik hem zelden hoe ik over het geval denk, dat wil zeggen, ik ga nooit verder dan het trekken van conclusies uit feiten. Dat neemt niet weg, dat ieder van ons zijn eigen opinie of inzicht in de zaak heeft, maar we bleven zelfstandig denken, beïnvloeden elkaar niet. We vermijden ons te verliezen in fantasieën, iets waartoe men zo gauw komt.

Ik ben er diep van overtuigd, dat de ontmaskering van de club, tevens de moordenaar zal aanwijzen. Ik verzoek u dringend, de reden waarom ik dat veronderstel, voor me te mogen houden en dat niet uit ijdelheid om later te kunnen zeggen, dat ik allang wist dat het zo was, maar in het belang van het onderzoek. Mijn stelregel is... praat over feiten, zwijg over theorieën."

De H.I. keek Kielstra glimlachend aan.

„Kerel, ik ben het volkomen met je eens, maar ik ben me er niet van bewust, je gevraagd te hebben of je er soms theorieën op na houdt."

„Dat weet ik," zei Kielstra, „maar ik voor mij vind het onaangenaam niet volkomen open met u te spreken, iets voor u verborgen te houden, ook al meen ik, dat dit in het belang van het onderzoek is. Maar er is nog iets dat ik **niet** voor u geheim wens te houden, dat u weten moet. Juffrouw van Veen gaat met Brentano naar Brussel, in de hoop iets meer te weten te komen over de faits et gestes van de club, waarin dat heer een leidende rol speelt. Zij neemt deze zaak geheel vrijwillig op zich, maar doet het minder voor ons korps, dan wel om mij persoonlijk behulpzaam te zijn..."

„Je behoeft niet verder te gaan, waarde heer," lachte de H.I. „Ik snap er alles van. Er speelt zich een idylle af. Ik had dat allang begrepen uit opmerkingen, uit kleinigheden, gedurende de gesprekken met mij over het gebeurde. Ik heb mijn ogen niet in mijn zak. Ik wens je van harte geluk, kerel." De H.I. reikte hem de hand. „Wanneer ons werk met succes zal worden bekroond, moet je een paar dagen verlof nemen en er samen eens op uit gaan. In plaats van met Brentano, zou ze dan met jou naar Brussel kunnen gaan. Lacht dat idee je niet toe?"

„'t Is bijna te mooi om waar te zijn," lachte Kielstra.

„Ga nu naar haar toe en bespreek het nodige met haar. Vergeet vooral niet, dat zij dit werk niet gewend is. Geef haar aanwijzingen, deel haar vooral mee, hoe zij contact kan krijgen met haar beschermers. Wat je theorie betreft, onderschrijf ik je mening, ik wil er zelfs niet van horen. En verdwijn nu gauw, maar steek eerst nog een sigaret op."

Zodra hem dit mogelijk was, zocht Kielstra Alice op en vertelde haar het verloop van de verhoren en zijn gesprek met de H.I. Vooral het verhoor van juffrouw Steur maakte diepe indruk op haar.

„Ik vind haar houding buitengewoon sympathiek," zei Alice. „Hoe is het mogelijk, dat een man als Van Bevenvoorde, een nietsnut en een slappeling, de liefde van dit meisje heeft weten te veroveren. Hebben jullie het plan hem lang vast te houden?"

„Tot de zaak is opgehelderd en dan zal hij wel ter verantwoording worden geroepen. Gedurende zijn arrest mag hij geen contact hebben met de buitenwereld, dat spreekt van zelf. 't Is zijn verdiende loon. Maar nu moeten we samen eens praten, want de taak, die je op je hebt genomen is heus niet zo eenvoudig als je denkt. Als je er geen bezwaar tegen hebt, zou ik je graag enige wenken willen geven en je tevens op de hoogte brengen van de afspraken, gemaakt tussen ons en de Belgische politie."

„Lieve jongen, ik luister en hoop, dat ik een volgzame leerling zal zijn."

„Dat zullen we moeten afwachten," lachte Kielstra. „Tot heden heb ik geen klachten, maar terzake. Je moet je je taak niet te gemakkelijk voorstellen. Wanneer alles schijnbaar van een leien dakje gaat, moet je niet overtuigd zijn dat je de leiding hebt, want je weet nooit in hoeverre je medewerkt in het schema, door de anderen opgesteld. Meestal blijkt dat pas wanneer het te laat is. Verder moet je niemand vertrouwen. Al doet die Brentano nog zo lief, vertrouw hem niet. Beschouw openhartigheid van zijn kant met wantrouwen, je weet nooit of hij komedie speelt of niet. Maar vertel eens, wanneer kan je gaan?"

„Elk moment dat je wilt."

„Heb je zijn telefoonnummer?"

„Ja. Zal ik hem nu even opbellen?"

„Een goed idee. Als je hem aan de telefoon hebt, zeg hem dan, dat je morgen om ongeveer elf uur naar Brussel gaat. Kun je vandaag geen contact met hem krijgen, spreek dan morgen af voor vier uur."

Alice draaide, maar kreeg geen gehoor.

„Pech," zei Kielstra. „Probeer het straks nog eens, maar vergeet vooral niet me mee te delen wanneer je vertrekt. Mocht je in Brussel in de klem komen, dan heb je hier het nummer van de Brusselse politie. Herkenningsteken is, grijpen naar de linker revers van colbert of jas. Aan de grens staat de Belgische politie klaar om onze taak over te nemen."

„Maar," riep Alice uit, „hoe weet je, waar Brentano over de grens zal gaan? Er zijn zoveel grensposten."

„Inderdaad, maar hij gaat in de regel langs de weg Roosendaal—Antwerpen. De grenspost is gewaarschuwd en mocht hij ergens anders de grens passeren, dan gaat onze auto mee en brengt ons op de hoogte. Ga je naar je kamer, als je in Brussel aankomt?"

(Wordt vervolgd)

Geen Duitse zeilschepen meer voor grote vaart

Hamburg. — Otto Wachs, voorzitter van de Pamir-Passat stichting, heeft te Hamburg verklaard, dat de Duitse viermaster Passat, zusterschip van de gezonken Pamir, niet meer zal varen. De Pamir zonk in september door een orkaan midden op de Atlantische oceaan. Tachtig der zes-en-tachtig bemanningsleden verloren hierbij het leven.

Dr. Wachs zei, dat de vrachtprijzen voor gerst die de Passat vervoert, zo laag zijn geworden, dat het vervoer niet meer lonend is. Op iedere reis moest men tot een bedrag van 400.000 mark bijleggen. In scheepvaartkringen te Hamburg verklaarde men, dat dit het einde is van de periode van Duitse zeilschepen voor de grote vaart.

De Passat en de Pamir werden als opleidingsschepen voor cadetten gebruikt.

New York. — Harry Oppenheimer, die van zijn kortgeleden overleden vader, de diamantkoning Sir Ernest Oppenheimer, ondernemingen etc. ter waarde van meer dan 500 miljoen pond sterling heeft geërfd, heeft bekend gemaakt dat hij zich uit de politiek zal terugtrekken.

Lusteloze viering van „Statuutdag" op Aruba

Tijdelijk gezagh. DE BOER was enige redenaar

Oranjestad. — Onder de indruk van de schokkende gebeurtenissen der laatste weken vierde Aruba Koninkrijksdag op vrij lusteloze wijze. De vlaggen wapperden van de openbare gebouwen en enkele particuliere huizen, maar de ware geest ontbrak.

Dit kwam ook tot uiting in het vervallen van tal van aangekondigde toespraken door volksvertegenwoordigers, het aflassen van de sportgebeurtenissen georganiseerd door Trappers van Santa Cruz en het vervallen van het culturele feestprogramma dat door de radio zou worden uitgezonden.

Voor de officiële herdenking rond het Prinses Wilhelminamonument bestond zowel van officiële zijde als van de kant van het publiek zeer matige belangstelling. De tijdelijk gezaghebber van Aruba, de heer de Boer herinnerde er als enig feestredenaar aan, hoe drie jaar geleden de plechtige afkondiging plaats vond van het Statuut, dat eerder door de Staten der Nederlandse Antillen met algemene stemmen was goedgekeurd en ook door de parlementen van Nederland en Suriname was aangenomen.

Er werd toen onder anderen door de minister president der Nederlandse Antillen, vervolgde de gezaghebber, getuigd van de vrijwilligheid der aanvaarding en van het verlangen naar samenwerking tot wederzijds welzijn van de rijkspartners. Door dit alles kregen de Nederlandse Antillen de gelegenheid zich op eigen krachten te ontplooien.

Spreker wees er op dat geen der partners tot dusver spijt heeft gehad van deze stap en dat door overleg verder werd gewerkt aan het levendig maken en houden van het Statuut. Grote plannen werden uitgewerkt en uitvoering mogelijk gemaakt door oprechte samenwerking. Passend noemde de heer de Boer het bij de eenheid stil te staan en thans een bloemenhulde te brengen aan de voet van en monument voor Haar, die waarlijk kan worden genoemd de „Moeder des Vaderlands".

Direkt na de toespraak werd door tamboers en pijpers van de Mariniers het Wilhelmus ten gehore gebracht, waarna de gedeputeerden E. Petrona en I. de Cuba namens het volk van Aruba een krans legden.

De padvindsters verleenden medewerking door een erehaag te vormen.

Intussen vonden zowel te Oranjestad, als te Sint Nicolaas feestelijke marsen plaats van padvinders en de Excelsiur Community Brass Band. De officiële viering werd des avonds besloten met de mariniers-excersitie „Colonne Geweer", dit keer onder leiding van de Sergeant Majoor der Mariniers Verdijk. De Mariniers waren de eerste en voor die dag tevens de laatsten, die wat volk op de been vermochten te brengen.

LIONS besloten jaar op Basiruti

Oranjestad. — Op Basiruti kwamen zaterdagavond leden en vrienden van de Lions bijeen om op feestelijke wijze het jaar te besluiten. Gasten waren de Lions moeder van het jaar, mevrouw Belia Juliao, de charmante Lions Koningin Glenda Dennert en de heer en mevrouw R. Banus uit Tilburg, Nederland, de ouders van mevrouw Jessy Lacle die hier enige weken vakantie doorbrengen. Voorzitter Oscar Marugg opende de avond waarna nog gesproken werd door penningmeester Jan Neeleman, secretaris Erwin Oehlers en Alfonso Mirep die elk op hun wijze de beste wensen aanboden voor de komende Kerst- en jaarwisseling.

Santa Claus kwam stemming en geschenken brengen waarna de heer van der Schoot namens het publiciteitscomité van de Lions de Kersttoar aanbood. Het de laatste maanden zeer regelmatig verschijnend clubblad is weer in feestelijke gewaad gestoken en werd door de aanwezigen bijzonder gewaardeerd. Na afloop van het diner begaven de Lions zich naar het terras, waar intussen het "Statuutbal" met muziek van Lof Duques reeds in volle gang was....

Jong Holland en Lago All Stars deelden punten

Oranjestad. — De voetbalwedstrijden welke dit weekend in het Lago Sport Park voor een vrij talrijk publiek werden gespeeld tussen Jong Holland van Curaçao en een selektie van Lago hadden een sportief en spannend verloop. De eerste wedstrijd werd door Jong Holland met 3-0 gewonnen. Zondagmiddag slaagden de Lagoiten er in revanche te nemen door met 3-1 de Curaçaoenaars te verslaan.

Lucky Strike verslaat Heinekens

Oranjestad. — Na een zeer spannende wedstrijd wist het basebalteam van Lucky Strike dat van Heinekens met 9-8 te verslaan. De wedstrijd werd gespeeld in het Wilhelminastadion voor een zeer gering publiek.

Gewijzigd vaarschema Santaboten

Oranjestad. — In verband met de feestdagen is er een wijziging gekomen in het vaarschema van de "Santa boten". De Santa Paula wordt op 17 december verwacht, de Santa Rosa op 23 december en de volgende reis van de Paula brengt het schip hier weer op vier januari 1958.

DE FILMTRUCK

Oranjestad. — De filmtruck van de Stichting Bestrijding Alcoholmisbruik Aruba zal deze week op de navolgende plaatsen voorstellingen geven: Heden, maandag 16 december Pos Chiquito, woensdag 18 december te Brazil en op vrijdag 20 december op Zeewijk. De voorstellingen beginnen telkens om half acht en duren ongeveer een uur.

De onderwijzersopleiding in het zoeklicht

Oranjestad. — Onder auspicien van de Arubaanse Volksuniversiteit wordt woensdagavond een lezing gehouden door Prof. mr A. M. Donner over het onderwerp "De onderwijzersopleiding in Nederland". De bijeenkomst vindt plaats in club Caribe en begint des avonds om acht uur. De toegang is vrij voor een ieder.

Prof. mr Donner woonde als lid van de Nederlandse delegatie de twaalfde algemene vergadering van de Verenigde Naties in New York bij. De professor is hoogleraar in het staats- en administratiefrecht en is tevens deskundige op onderwijsgebied. Spreker zal de verschillende facetten belichten van de leerkrachtenopleiding zowel voor het lager- en middelbaar, als het hoger onderwijs.

Oranjestad. — Tengevolge van het gladde wegdek slipte auto A-1993 en botste tegen het hek van het vliegveld. Het hek ging over grote lengte omver. De auto werd ernstig beschadigd.

Arubaanse autoraces werden sportief evenement

DR. GROENHART BEHAALT DRIE OVERWINNINGEN

MG-A'S hielden tegen zwaardere wagens dapper stand

Oranjestad. — De derde internationale autoraces op Aruba zijn een sportief evenement geworden van de eerste orde. Er bestond grote belangstelling voor van de zijde van het publiek en dank zij een uitstekende voorbereiding verliep alles in de beste orde.

De races begonnen met de teleurstellende mededeling, dat telegrafisch bericht werd ontvangen uit Venezuela dat de teams op het laatste moment verhinderd waren over te komen. De president van de automobielclub van Caracas, de heer Jack Fernandez meldde dit zeer te betreuren en er van overtuigd te zijn dat bij volgende races er zeker ook Venezolaanse deelnemers komen. Het is mogelijk dat het houden van het plebisciet in Venezuela enige invloed had op deze gang van zaken. Merkwaardig blijft het, dat zowel de teams van Caracas als van Maracaibo verstek lieten gaan.

Uit Curaçao was onder leiding van dr. P. Groenhart echter een uitstekend en enthousiast team overgekomen, bestaande uit de heren Groenhart, Wilkinson, van Gestel, Broersma, van der Geld en Schnog. De heren brachten vijf eerste klas monteurs mee.

De races gaven vanaf zaterdag al extra drukte en gezelligheid op het vliegveld. Na de proefritten bleken er nog vele verbeteringen en herstellingen nodig te zijn. Een opmerkelijke prestatie leverden daarbij de monteurs, toen bij de heer Wilkinson de lagers van zijn auto moesten worden vervangen.

Dit werd in de speciaal ingerichte brandweer-garage door de deskundigen in enkele uren verricht, waarna de leden van de sportclub de auto gedurende de nacht van zaterdag op zondag hebben ingereden. Jammer dat de heer Wilkinson, die tot de beste rijders wordt gerekend, later toch nog weer motorpech kreeg en daardoor dit keer weinig succes behaalde.

Wegens motorstoornis moesten ook de heren Storey en Maduro van het Arubaanse team verstek laten gaan. Aan de start verschenen Luymes (Aruba) met Triumph 2, Wilkinson van Curaçao met Triumph 3, van Gestel van Curaçao met Triumph 3, Broersma van Curaçao met Triumph 2, Groenhart van Curaçao met Austin Healey, Ecury, Glabbeek, Heufke, Jas (Curaçao) Hilgers, Soons en Dutcher, allen met MGA, Schmandt met MGTF, Troost met Karman Ghia VW, de Kort en van der Geld met MGTD en Schnog met DKW.

Een kleine vertraging ontstond doordat het KLM vliegtuig naar Kingston iets later vertrok. Daarna echter schalde de marsmuziek over het veld en begon de parade der deelnemers, vlak langs juichende tribunes en staanplaatsen. Kort daarop werd het startsein gegeven voor de eerste race, waarbij alle wagens aan de start kwamen voor een wedstrijd van twintig ronden. Er werd goed gereden en ofschoon enkele wagens vreemde schuivers door de bochten maakten, liep alles zonder ongevallen af. Ondanks de harde strijd, bleven de deelnemers allen uiterst sportief. Een legertje van timekeepers en controleurs, die zitplaats hadden gekregen op enkele grote trucks van Aruba Trading hielden de tijden en ronden bij.

Wat de zware wagens betreft (boven 3000 cc) werd Groenhart winnaar in een tijd van 29 minuten 54.8 seconde (gemidd. snelheid 112.32) 2. werd Luymes (30 minuten 34.6 sec. sec. gem. 109.89 km) en 3. Gestel (30 minuten 56.1 sec. gem. 108.61 km/u.

In de middenklasse gaven de MGA's te zien dat zij de strijd tegen de zwaardere broeders goed kunnen volhouden. Hier werd Ecury eerste in een tijd van 29 minuten, 57 sec., 2. Glabeek 30 min, 5,8 sec., 3. Heufke, 30 min. 47.2 sec. 4. Soons 31 min. 57.4 sec., 5. Hilgers 32 min. 23.2 sec., 6. Schmandt 33 min. 47.8 sec. en 7. Dutcher 33 min. 54.2 sec.

In de lichte klasse (minder dan 1250 cc) was Troost 1 in een tijd van 35 min., 57 sec. (gemiddelde snelheid 93.46 km/u) en 2 Schnog 36 minuten, 37.4 sec. (91.74 km/).

In het ploegenklassement, won het team van Curaçao, bestaande uit de heren Groenhart, Jas en Gestel. Tweede werd Aruba I met Ecury, Heufke en Glabbeek, derde Aruba II met Hilgers, Soons en Luymes. Het team Aruba III was niet compleet door het uitvallen van de Kort en bestond slechts uit Troost en Schmandt.

De handicaprace (20 laps; handicap resp. 3. min. 20 seconden en 3 min. 24 seconden eindigde als volgt: Groenhart 1 (31 min. 45 sec.), Ecury 2 (31 min. 48.5 sec.) Luymes 3 (32 min. 48 sec. gevolgd door Gestel, Soons, Hilgers, Troost, Schnog. De handicaps in deze race werden berekend aan de hand van de tijden en uitslagen van de eerste race.

Het welslagen van de races was vooral te danken aan het onvermoeibare werk van het bestuur van de Arubaanse sportcar club, en de medewerking welke werd ondervonden van de zijde van de politie, de luchthavenmeester en zijn staf, het personeel van de verkeerstoren, de KLM en tal van andere organisaties.

De dag werd besloten met feestelijke prijsuitreiking in Caribe.

Daartoe uitgenodigd door mr. W. Heufke, voorzitter van de sportclub, overhandigde de heer O. Henriquez, voorzitter van de ASU de bekers en tropheeën aan de eerste prijswinnaars, waarna de heer Heufke aan de overige winnaars de prijzen uitreikte.

Het waren de Atlas Cup, de Esso Challange Cup en de S.E.L. Maduro Trophee.

Bijzondere dank bracht de heer Heufke voor de hartelijke medewerking die van zovele zijden werd ondervonden. Een eremedaille van verdienste ging naar de heren Van Wijk (chef monteur), H. A. Kemmink en van Gool, welke laatste aan het hoofd stond van een staf van rekenkundigen die met behulp van vele tel- en rekenmachines de ingewikkelde gegevens tot uitslagen herleidde.

Belangstelling van buiten.

Voor de derde achtereenvolgende maal kan de Aruba Sportscar club terugzien op een geslaagd evenement, die niet alleen de belangstelling trekt op Aruba, maar ook daarbuiten. Nu reeds kwam er een chartervliegtuig met belangstellenden naar Aruba en indien de races, welke men zich voorstelt jaarlijks te houden, vereer uitgroeien, mag veel grotere belangstelling ook vanuit het buitenland worden verwacht. Op deze wijze wordt door de Sportcarclub een belangrijke bijdrage geleverd tot het vergroten van het aantal touristenattracties van Aruba. Nu reeds waren de hotels alle nagenoeg geheel gevuld.

Achille Lauro wil Nederlanders bij evacuatie helpen

Napels. — De bekende reder en burgemeester van Napels, Achille Lauro, heeft voorgesteld twee oceaanschepen van 20.000 ton beschikbaar te stellen voor de evacuatie van Nederlanders uit Indonesië. Het zijn de „Sydney" en de „Rome".

Spanning in ere-divisie neemt door verrassende uitslagen toe

LEEUWARDEN leed een niet verwachte nederlaag

Zo heeft dan AJAX weer een van zijn beroemde — voor de tegenpartij beter gezegd gevreesde — 1—0 overwinning behaald. Te Amsterdam in „De Meer", het AjaxStadion, vond onder geweldige belangstelling de derby AJAX — BLAUW WIT plaats en ook deze derby wisten de Ajaxieden in een 1—0 zege om te zetten. De Landskampioenen hebben weer de leiding overgenomen, dit kwam wel hoofdzakelijk, doordat de wedstrijd Sportclub Enschedé — MVV werd afgelast. Het winterweer begint al vroeg, er zijn deze zondag diverse wedstrijden moeten worden afgelast. Ook kon te Tilburg de wedstrijd NOAD — GVAV geen doorgang vinden. De spanning is nu wel zeer groot in de hoogste voetbalafdeling van ons land. Het onderlinge verschil begint steeds kleiner te worden. Zelfs Feijenoord, zesde plaats, staat slechts een drietal winstpunten achter op het nu leidende AJAX, terwijl nummer zeven MVV ook nog tot de grote kanshebbers behoort.

Te Eindhoven wist ADO zich toch wel wat te herstellen van de twee laatste nederlagen (MVV en Sportclub Enschedé), want in het Philips-Sportpark konden de Hagenaars een 1—1 gelijkspel behalen. Het heeft daar wel gespannen, want PSV wilde zich nu eens herstellen en voor eigen publiek de grote nederlagen (Anderlecht en Blauw Wit) goed maken. Maar het werd geen Philips-overwinning, de winst werd gedeeld. Dit resultaat zal de Hagenaars de nodige moed en zelfvertrouwen weer geven, hetgeen zij wel nodig hebben voor de grote top-match van zondag as.: ADO — AJAX, welke wedstrijd zal worden geleid door onze bekende internationale scheidsrechter Leo Horn. Dat wordt dus weer dé kans voor ADO om te tonen nog een ernstige kandidaat te zijn voor de ere-titel.

De grootste verrassing van de Ere-Divisie was wel de nederlaag van SPARTA tegen het laagst geklasseerde Elinkwijk. Wat is voetbal toch een spel vol verrassingen! Vorige week doorboorde de Sparta-aanval de sterke Ajax-achterhoede eventjes vier maal en nu tegen Elinkwijk kon zelfs niet de halve winst behaald worden, maar bij Elinkwijk staat Piet Kraak, onze oud-nationale doelman, in het doel en dat hij nog zijn vak verstaat, heeft hij gisteren weer eens bewezen. In ieder geval was dit geen prettig resultaat voor Amsterdam, Blauw Wit, NAC, BVV en NOAD, want het verschil begint nu deze clubs verloren hebben — behalve NOAD niet, wedstrijd werd afgelast — weer klein te worden en er moeten nog heel wat wedstrijden worden gespeeld.

Te Venlo werd een zeer spannende wedstrijd gespeeld door VVV '03 en DOS. Het werd een strijd tussen sterke verdedigingen en aanvallen en ondanks de vele spannende momenten bleef de uitslag dubbel blank, zodat beide clubs één winstpunt nu er bij hebben.

Feijenoord begint zo langzamerhand weer op de ranglijst omhoog te komen en door de zege van gisteren — NAC werd met 3—1 verslagen — klommen de Rotterdammers op naar de zesde plaats. Ook Fortuna '54 kwam tot winst gisteren en dat was wel nodig om het geschokte vertrouwen van de supporters weer enigszins te herstellen na de zware 1—4 nederlaag van vorige week. Nu werd BVV met 3—2 verslagen, met dezelfde cijfers kwam Rapid J.C. in het Olympisch Stadion tegen Amsterdam tot winst.

Het programma voor as. zondag vermeldt enkele bijzonder belangrijke wedstrijden, waarvan de uitslagen de spanning in de Ere-Divisie nog groter kunnen maken: **Rapid J.C. — Sportclub Enschedé**, M.V.V. — P.S.V., **ADO — Ajax, Blauw Wit — Elinkwijk**, Sparta — VVV '03, DOS — NOAD, NAC — Fortuna '54, BVV — Amsterdam, GVAV — Feijenoord.

De ranglijst van de Ere-Divisie ziet er nu als volgt uit (tussen haakjes de plaats op de ranglijst van de vorige week):

(2) Ajax	16	22	22—18
(1) Spcl. Enschedé	15	21	34—20
(3) ADO	16	21	43—27
(5) Rapid J.C. ..	16	20	33—25
(4) DOS	16	20	31—25
(7) Feijenoord ..	16	19	43—37
(6) MVV	15	17	32—21
(12) Fortuna '54	16	17	27—29
(9) VVV '03	16	16	28—23
(10) PSV	16	16	36—35
(8) Sparta	16	16	32—35
(11) GVAV	15	15	28—28
(13) Amsterdam	16	12	24—32
(14) Blauw Wit ..	16	11	26—29
(15) NAC	16	11	25—39
(17) NOAD	14	10	17—35
(16) BVV	15	10	30—42
(18) Elinkwijk ..	16	9	20—40

Eerste Divisie: Hier werd de positie van de leiders, DE GRAAFSCHAP uit Doetinchem, verbeterd, want de beide grote concurrenten DFC en HVC speelden te Dordrecht gelijk en wel met 1—1. Doordat de leiders de moeilijke uit-wedstrijd tegen Volendam in volle winst wisten om te zetten — hoewel het wel een benauwde 2—1 zege — hebben zij nu twee winstpunten voorsprong op DFC en zelfs vier op HVC. Willem II begin wel er achter te geraken, ook wat het aantal gespeelde wedstrijden betreft; de wedstrijd tegen RODA SPORT werd afgelast.

De leiding hebben:

De Graafschap ..	14	22	33—18
DFC	14	20	36—19
Excelsior	14	19	21—13
HVC	14	18	30—16
Willem II	12	15	31—20

Zondag as.: De Graafschap — Excelsior.

In afdeling B van de **Eerste Divisie** verzorgde Haarlem wel de grootse verrassing van deze zondag. Haarlem, dat vier thuiswedstrijden verloor, slechts één won en één gelijkspeelde, versloeg nu de sterke leiders LEEUWARDEN en dat ging vanzelfsprekend gepaard met een groot enthousiasme van de trouwe Haarlem-supporterschare. Voor de volle 100% profiteerde S.H.S. hiervan, want de Hagenaars wonnen op eigen terrein van Eindhoven met 3—2 en al hebben zij één wedstrijd meer gespeeld dan de Friezen, momenteel staan zij weer aan de kop van de ranglijst. Onder aan de ranglijst werd de spanning ook wat opgevoerd: Fortuna uit Vlaardingen behaalde een 4—2 zege: Helmondia '55 werd hier het slachtoffer.

De leiding hebben:

S.H.S.	14	20	39—26
Leeuwarden	13	19	33—18
Sittardia	13	17	29—22
Stormvogels	14	17	33—24
Limburgia	14.	16	28—22
Wageningen	14	16	33—26

Engelse League

Londen. — Uitslagen Engelse League: Arsenal — Preston North End 4—2, Aston Villa — Manchester City 1—2, Blackpool — Tottenham Hotspur 0—2, Bolton Wanderers — Burnley 2—1, Everton — Nottingham Forest 1—1, Leeds United — Newcastle United 3—0, Leicester City — Birmingham City 2—2, Luton Town — West Bromwich Albion 5—1, Manchester United — Chelsea 1—1, Wolverhampton Wanderers — Sheffield Wednesday 4—3. Wolverhampton verbeterde dus zijn positie aan de top aanmerkelijk. Aangezien concurrentie West Bromwich Albion een verrassende 5—1 nederlaag leed.

K.N.V.B. Uitslagen

Afdeling betaald voetbal

Ere Divisie: Sportclub Enschedé — MVV afgelast, PSV — ADO 1—1, Ajax — Blauw Wit 1—0, Elinkwijk — Sparta 3—1, VVV — DOS 0—0, NOAD — GVAV afgelast, Feijenoord — NAC 3—1, Fortuna '54 — BVV 3—2, Amsterdam — Rapid J.C. 2—3.

Eerste Divisie A: Volendam — De Graafschap 1—2, Excelsior — RBC 1—0, SVV — VSV 2—2, DFC — HVC 1—1, Helmond — EDO 2—1, Vitesse — DWS afgelast, AGOVV — Alkmaar 1—4, Roda Sport — Willem II afgelast.

Eerste Divisie B: Haarlem — Leeuwarden 2—0, Xerxes — Wageningen 1—1, Fortuna (Vlaardingen) — Helmonda '55 4—2, KFC — Limburgia 1—1, Stormvogels — Hermes/DVS 3—1, RCH — De Volewijckers 0—1, Scheveningen/Holland Sport — Eindhoven 3—2.

Tweede Divisie A: Wilhelmina — UVS 3—3, Baronie — ONA 3—2, DHC — 't Gooi 3—1, Zeist — ZFC 2—3, Hilversum — Longa 3—1, De Valk — EBOH 2—1.

Tweede Divisie B: Veendam — Go Ahead 1—1, Velocitas — Rheden 0—1, Be Quick — Zwartemeer 1—1, Tubantia — Heracles afgelast, Oldenzaal — Enschedese Boys afgelast, Heerenveen — Oosterparkers 8—3, Zwolse Boys — PEC 4—1.

Eerste klasse B: Sneek — Achilles 2—2, WVC — WVV afgelast, Be Quick (Zuphen) — Borne afgelast, Quick (Nijmegen) — Zwaagwesteinde afgelast, Robur et Velocitas — Hengelo afgelast, ZAC — Quick '20 afgelast.

Eerste klasse C: De Spechten — Alliance afgelast, Heer — Kimbria 1—2, Vlissingen — Sportclub Emma 1—3, Roermond — Brabantia afgelast, Valkenswaard — MOC '17 afgelast.

Nederland voetbalt niet mee in Zweden

Zuerich. — Nederland is definitief uitgeschakeld voor verdere deelneming aan het tournooi om het wereldkampioenschap voetbal. Tijdens de loting te Zuerich werd namelijk Wales aangewezen als tegenstander van Israël. Beide landen moeten voor 2 februari 1958 twee wedstrijden tegen elkaar spelen om een plaats in het eindtournooi. De kans is dus groot dat Groot Britannië te Zweden vertegenwoordigd wordt door drie teams, Engeland en Schotland plaatsten zich reeds. Aan de loting namen acht landen deel: Bulgarije, Wales, Nederland, Polen, Noord-Ierland, Roemenië, Spanje en de nummer 2 van de Europese groep 8, Italië of Portugal. De vice-president van de FIFA, Ernst Thommen (Zwitserland) trok het lot onder toezicht van een notaris. België, Costa Rica, Bolivia, Uruguay en Peru namen niet aan de loting deel, hoewel zij daartoe gerechtigd waren.

JUDO NIEUWS

Op de 10e december j.l. werd de Algemene Jaarlijkse Vergadering van de Curaçaose Amateur Judo Vereniging gehouden. Hoofdpunten der Agenda waren: Verkiezing van een nieuw Bestuur en Het Verkrijgen van een eigen Trainingslokaal. De volgende heren werden in het bestuur gekozen:

F. Lei — Voorzitter, J. Jap Tjong — Secretaris, E. Snijders — Penningmeester, K. Martina — Vice Voorzitter en W. Evertsz — Commissaris.

Verder werd er besloten om in 1958 een intensieve propaganda programma te lanceren met het doel nieuwe leden aan te werven en hierdoor te kunnen komen tot het bouwen van een eigen trainingslokaal.

De viering Koninkrijksdag ....

(Vervolg van pag. 1)

Als derde en laatste spreker trad naar voren de gezaghebber van het Eilandgebied Curaçao, de heer M. P. Gorsira. De heer Gorsira richtte zich als volgt tot de aanwezigen:

Weinig dingen worden zozeer misbruikt als herdenkingsdagen. Zij kunnen zijn — en zijn helaas al te vaak — blote formaliteiten. Zij worden meestal begeleid door plechtigheden, waaraan alleen de lippen, echter hart noch verstand, deel hebben. Dit gebeurt niet zo zeer, omdat de belangrijkheid van de gebeurtenis niet wordt ingezien, maar door de sleur, door de herhaling, jaar op jaar. Wanneer wij echter heden statuutdag vieren, zijnde de derde verjaardag van de ondertekening van het Statuut, dan ligt deze allerbelangrijkste gebeurtenis in onze historie nog zó dicht achter ons en nog zó vers in ons geheugen, dat wij geen excuus hebben wanneer hart en verstand heden bij de viering verstek zouden laten gaan en zich door de lippen zouden laten vertegenwoordigen.

Want welk Antilliaans hart zou vandaag geen vreugde en dankbaarheid gevoelen? Dankbaarheid tegenover het lot, dat een zo gelukkige oplossing gedoogde, zo'n gelukkige synthese tussen autonomie en vrijwillige gebondenheid in het Rijksverband van het Koninkrijk der Nederlanden, dankbaarheid tegenover onze Europese Rijkspartner, die niet alleen te juister tijd doch ook van harte medewerkte om in de loop der eeuwen gegroeide en naar het scheen vastgegroeide verhoudingen in de smeltkroes te werpen en in geheel nieuwe vormen te gieten? Dankbaarheid ook tegenover een ieder, die zich geheel heeft ingezet om de in het begin zo wanhopig moeilijk lijkende synthese te vinden?

En zou ook ons verstand geen deel moeten hebben in deze herdenking, wanneer wij ons voor ogen houden de nieuwe problemen, die zijn opgedoken en zich dagelijks voordoen sinds de ondertekening van het Statuut? Wanneer wij ons ook realiseren de zware last van verantwoordelijkheid, die wij op ons hebben genomen, juist door deze ondertekening?

Maar evenals elk volk, dat zich zelf respecteert, hebben wij deze verantwoordelijkheid gewild — ondanks de zware last, die zij op onze schouders legt — en wij hebben haar vreugdevol aanvaard, omdat nu eenmaal het kenmerk van volwassenheid is, dat men zijn eigen strijd wil strijden, dat men vertrouwend op eigen kracht zich wil stellen tegenover de moeilijkheden van het bestaan en deze uit eigen kracht wil overwinnen. Maar, uit eigen kracht willen overwinnen brengt onafwendbaar met zich mede óók het risico door eigen zwakte onder te gaan. Dit is een dualiteit, die wij nooit kunnen ontgaan. Een herdenkingsdag als deze is zo bij uitstek geschikt om onszelf dit weer eens in te prenten, ons wakker te schudden voorzover wij mochten dreigen in te grote zelfverzekerdheid de grote waakzaamheid uit het oog te verliezen, de waakzaamheid, die geboden is voor een ieder, die op eigen vleugelen moet drijven, zoals zo goed symbolisch weergegeven in het monument waar wij thans omheen geschaard staan.

Laat dan deze weinige woorden zijn: een aansporing om op deze herdenkingsdag terug te zien naar hetgeen in de laatste drie jaar gedaan is en bereikt is, daaruit te putten lering omtrent wat goed was, wijs en verstandig, evenzeer als omtrent hetgeen kwaad was en onverstandig en, onze blikken wendend van verleden naar toekomst, in deze toekomst te projekteren onze vaste voornemens het goede voort te zetten en het foute te verbeteren.

Na zijn woorden legde de heer Gorsira namens het Eilandgebied Curaçao bloemen bij het monument.

Vervolgens speelde de Politie harmonie het Nos Tera en het Wilhelmus als slot, waarna de padvinders op de maat van pittige marsmuziek af marcheerden.

Gisteravond werd de viering van de „Koninkrijksdag voortgezet met een taptoe voor het Postkantoor, die ten gehore werd gebracht door de Marine Fanfare.

De deelnemers aan deze taptoe ontvingen een warm applaus van het in groten getale aanwezige publiek. Na de taptoe maakte de fanfare, gevolgd door fakkeldragers een mars door de stad. Ook op het Brionplein werd een muziekuitvoering gegeven, en wel door het muziekkorps van St. Cecilia.

NAVO-topconferentie te PARIJS geopend

Parijs. — In Parijs is de NAVO-conferentie geopend. Voor het Palais de Chaillot hadden zich honderden verdrongen om de afgevaardigden bij hun aankomst gade te slaan, en toen Eisenhower, in een zware bontjas gehuld het conferentiegebouw binnenging, werd er geapplaudiseerd, welke verwelkoming Eisenhower beantwoordde door zijn hoed op te lichten.

De eerste zitting werd geopend door de president van de ministerraad van de NAVO, Joseph Bech van Luxemburg, die speciale aandacht besteedde aan de aanwezigheid van president Eisenhower. Hij zeide, dat de aanwezigheid van de Amerikaanse president bewees, dat de mensen in de vrije wereld „vervuld zijn van een immense hoop".

Eisenhower zeide in zijn toespraak, dat de vrede, die door de NAVO-landen gezocht wordt, niet gemakkelijk verkregen zal worden, doch dat integendeel „de prijs, die ervoor betaald moet worden hoog is".

Een Reuter-verslaggever schrijft, dat er aan Eisenhower weinig te merken was, dat hij onlangs ziek geweest is. Hij sprak regelmatig, en struikelde slechts enkele malen bij het uitspreken van zijn redevoering over enkele woorden.

De gehele vergaderzaal was bezet. Er waren afgevaardigden uit 15 landen, en onder hen bevonden zich prominenten als Konrad Adenauer, de Westduitse Bondskanselier, die zijn hotel, op last van zijn lijfarts slechts voor de NAVO-vergaderingen mag verlaten; John Diefenbaker, premier van Canada; de jonge Franse minister-president Felix Gaillard en Harold Macmillan, premier van Engeland.

Huizen der Nederlanders in DJAKARTA staan leeg

Djakarta. — In Djakarta staat het grootste deel van de Nederlandse panden in de woonwijken leeg daar de Nederlanders hun meubels met het oog op hun repatriëring reeds weggehaald hebben.

De procureur-generaal is benoemd tot voorzitter van het comité, dat belast is met het toezicht op en de machtiging tot overdracht van eigendommen. Talrijke Indonesiërs hebben zich aan zijn bureau vervoegd om toestemming te krijgen voor het kopen van goederen die toebehoord hebben aan Nederlanders die Indonesië gaan verlaten of verlaten hebben.

Indonesië zal zijn aanspraak op Ned. Nieuw Guinea voorbrengen op de „Afro-Aziatische solidariteits conferentie", die op 26 december te Cairo zal beginnen, aldus is officieel te Djakarta medegedeeld.